

ועדה לקליטת עליה – תמליל

מספר הוועדה : 5

מקום ההתכנסות : קומה 0

תאריך הוועדה : י"ב בסיון תשפ"ה (08.06.2025)

מזכירת הוועדה בדיון : ברכה כהן

שעת תחילת הוועדה : 16:10

שעות סיום הוועדה : 17:50

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג ו R ים

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

אני פותח את ועדת קליטה מספר 5. נמצא איתנו סגן ראש העיר אריה קינג, אדיר שוורץ.

יהודה פרוידיגר:

גם סגן ראש העיר.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

כן. ... אחר כך אני עובר לחברי מועצה. הרב יהודה פרוידיגר והרב יוסף חיים מועלם. פניי לא נמצא איתנו, הוא חסר לנו אבל הוא בשליחות בלונדון, נכון? נעשה סבב היכרות מהר, ונתחיל בעזרת השם. בכבוד.

מרגריטה:

אני מרגריטה, אחראית על תחום של מיצוי זכויות ברשות הקליטה.

עינת בן יהודה:

מיצוי זכויות עולים.

מרגריטה:

מיצוי זכויות עולים.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

תודה, עינת.

אפרת מינס:

אפרת מינס, מנהלת, מדריכה מוקדי קליטה בשכונות.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

אפרת מה?

דוברת:

חמינס.

אפרת מינס:

מינס...

ברכה כהן:

ברכה כהן, מזכירת הוועדה.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:
מזכירה.

דובר:
שלך, מלמעלה, מנח"י.

יהודה פרוידגר:
רפאל.

עו"ד דן בן טל:
דן בן טל ייעוץ משפטי.

אדית שוקרון:
אדית שוקרון, מנהלת פרויקט קפה מאפה. לשעבר ברשות הקליטה..

דובר:
מנהלת פרויקט מה?

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:
קפה מאפה.

אדית שוקרון:
קפה מאפה.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:
זה מועדון לגיל השלישי..

דובר:
אין פה, לא הבאת...

אדיר שוורץ:
זה צריך לבוא אליה.

עינת בן יהודה:

מאפה שמרים, מאפה בצק פריך...

אדית שוקרון:

עזרה, עמותה עזרה ל...

יגאל שטיינמן:

...שהיא בוגרת רשות הקליטה מאוד ותיקה.

אדית שוקרון:

בוגרת.

עינת בן יהודה:

כן. .. רשות הקליטה.

יגאל שטיינמן:

יגאל שטיינמן, מנהל תחום רווחה מיצוי זכויות רשות הקליטה.

עינת בן יהודה:

עינת בן יהודה, מנהלת המחלקה לקליטת עלייה בשכונות רשות הקליטה.

אוה כהן:

אוה כהן, מנהלת מרחב ירושלים ויהודה, משרד העלייה והקליטה.

אלנה ז'רובסקי:

אלנה ז'רובסקי יועצת ראש העיר.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

... מצוין. אז,

יהודה פרוידגר:

תבוא עוד מעט עדנה שהיא מנהלת המחלקה לגיל השלישי.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

כן.

דובר:

אנחנו, הוא אמר, הוא הציג אותנו. יאללה.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

אוקיי. אז..

יהודה פרוידגר:

... את ההכי חשוב פה הוא לא...

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

אנחנו בפרשה, קוראים בפרשה אתמול בצהריים בהעלותך את הנרות, בהעלותך לשון עלייה. אנחנו מתעסקים פה בעולים. בהעלותך את הנרות, שהאדם, הנשמה זה, הוא דומה לנר, אז הנה זה הפרשה הכי מתאימה לוועדה. אנחנו, הוועדה היום היא הנושא של הגיל השלישי.

יהודה פרוידגר:

אני רוצה להגיד, אם כבר דיברת דבר תורה על בהעלותך. כתוב בהעלותך את הנרות, למה בהעלותך? ולא בהדליקך? להדליק את הנרות. מה זה בהעלותך את הנרות?

דוברת:

תעלה המשואה.

יהודה פרוידגר:

אז כתוב, תעלה המשואה. כתוב, צריך להדליק את הנר עד שתהיה עולה מאליה. עד שהלהבה תהיה עולה מאליה. לא רק להדליק אלא לראות שהיא באמת תופסת ועולה ו... גם בליווי של העולים שהם באים לארץ, לא מספיק רק הסידורים הראשונים, צריך ללוות עד שמרגישים שהם עושים פה...

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

זהו. אני חושב שזמן, אפשר לסגור את הוועדה, הוא אמר את הכל. אוקיי. אז אנחנו מתעסקים היום בנושא של הגיל השלישי, אז אני אגיד כמה מילים ואחר כך נעבור לסדר היום. אני, עוד לא, פחות משבוע וחצי הייתי בצרפת, ליריד עידוד עלייה, ואני תמיד אני מעודד את האנשים לעשות את העלייה בגיל 18, או בגיל 67. כן, זה העלייה הכי טובה והכי פשוטה והכי קלה. בגיל 18 הוא מתחיל את הלימודים פה, הוא לומד את השפה, הוא לא מתרגל לכל ההטבות שיש בצרפת, והוא מתחיל פה אז לא צריך לעשות הכרת... כן. הוא רוצה להגיע ישירות לפה, הוא לומד פה. בגיל 67 עוד יותר קל. מגיעים פה, הם לא צריכים, פחות את השפה, לא צריכים את החינוך ילדים, לא צריכים פרנסה, יש להם את הפנסיה שלהם, ובדרך כלל הם מגיעים לכולם.

אלנה ז'רובסקי:

לא לכולם, כן.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

מה?

אלנה ז'רובסקי:

לא לכולם יש פנסיה.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

נכון. אז אם יש פנסיה הם לא עולים, אם אין להם כסף, הם יותר קל למי שעולים פה שיש להם פנסיה מחוץ לארץ, שעבדו במשך 40 שנה בחוץ לארץ, 45 שנה. מגיעים לפה, מקבלים את הפנסיה בצורה חוקית מחוץ לארץ וככה הם, עולים מתי שעולים, שעם הפנסיה שלהם יכולים לשלם שכירות או יש להם כבר דירה שקנו פה, ואין להם ילדים ואין להם.. אז זה העלייה הכי פשוטה והכי טובה. בין לבין, עם כל הקשיים וכל ה.. אנחנו מעודדים אבל יותר זהירים ויותר מנסים להכין את האנשים להגיע.

דוברת:

שלום.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

שלום. עכשיו מה שחשוב לנו היום זה לגיל השלישי, שבדרך כלל, בדרך כלל, בגיל השלישי מי שמגיעים לארץ, הם לא יורדים כבר אחר כך, זה לא אנשים שבאו לשנתיים-שלוש וקשה וחוזרים לחוץ לארץ, לא. בדרך כלל מי שמגיע לפה יודע איך, שהוא מגיע, איך הוא יחיה כמה עד 120, ואז זה התחנה האחרונה עד 120. אז מצד שני, הם לא אנשים שהיו פעילים ומגיעים פה בארץ. אם אין להם עוד פעילות אז יתחילו את הפנסיה שלהם יותר, יותר לפני הזמן, ואי אפשר להישאר בלי לעשות שום דבר ולא צריך, אם צריך עבודה, לפעמים מתנדבים ביד שרה, מתנדבים פה ושם, בכל מיני ארגונים אבל זה לא מספיק. ובגלל זה יש בירושלים כל מיני מועדון לגיל השלישי שהם.. הצטרפה אלינו חברת המועצה...

עדנה דרנל:

עדנה דרנל ויוסי ברסי.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

טוב, יוסי ברסי מ..

יוסי ברסי:

רמות.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

רמות. והגברת?

עדנה דרנל:

עדנה.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

עדנה. אז כמו שאני אמרתי, אז בגלל זה יש מועדונים, כמה מועדונים פה בירושלים, שאותם אנשים מגיעים פעם בשבוע, פעמיים בשבוע, להיות ביחד, לדבר ביחד, לעשות סיורים ביחד, טיולים ביחד, כן, להישאר מחוברים, גם בתוך עצמם, בתוך אותם מקומות שמהם הגיעו, צרפת, ארצות הברית וכולי, וגם נכנסים קצת לעולם הישראלי ואת האולפנים וכולי. אז מה שאנחנו נעשה היום בעזרת השם זה לראות את מה שכבר קיים, יש ברוך השם כמה דברים קיימים כבר בירושלים. אני חושב שאנחנו, אני ראיתי גם בערים אחרים הרבה פחות ממה שיש בירושלים אבל תמיד, זה לא מספיק, צריך עוד ועוד, ולראות איך אפשר לשפר את זה ולתת את האנשים האלו שהחליטו להגיע לארץ אחרי הגיל, בגיל השלישי עד 120 שיהיה להם ממש החיים הכי טובים שיש עד 120. אז נתחיל כמובן עם עינת, כן, שהיא מנהלת מחלקת וקליטה בשכונות, ברשות הקליטה. עינת בן יהודה.

עינת בן יהודה:

אוקיי. אני אעשה רק פתיחה מאוד קצרה.

יהודה פרוידיגר:

רק אם אפשר, מה זה קשישים? מאיזה גיל זה קשישים?

עינת בן יהודה:

רגע, רגע. אז עוד שנייה הנתונים והכל. אז, וגם מה זה קשישים, ועולים, אפרופו השיח שהיה לנו לאחרונה. אני אעשה פתיחה מאוד קצרה ואתן לאווה להציג בעצם את הנתונים ואת הנתונים הרחבים של הנושא הזה. ואגיד, בהמשך לדברים שלך, שמואל, אנחנו נתקלים במפגש שלנו עם העולים בני הגיל השלישי, ואנחנו מגדירים אותם מגיל 60 פלוס. נכון שזה עוד שנייה אומר שאני יושבת בקטגוריה של או-או, אבל אנחנו עושים את זה מטעם, מטעם אחד מאוד-מאוד ברור. כשעולים בגיל מבוגר, ההסתגלות הרבה יותר קשה, זה ידוע. הגירה בגיל מבוגר, אתה לא נכנס בעולם העבודה, אתה לא נכנס כאילו, אין לך את המסגרות של עולם העבודה שעוזרות לך ככה להיכנס ולהסתגל. ובוודאי לא מסגרות החינוך של הילדים שלך. אז המעגלים שעומדים לרשותך בשביל להיקלט הם הרבה יותר קטנים. סטודנטים שנכנסים, או תלמידים שנכנסים, או אנשים שנמצאים במעגל העבודה, המסגרות האלה הרבה יותר מאפשרות את האינטראקציה וההתערבות.

מה שגם אומר שקליטת שפה זה כבר משהו שהוא לא נגיש למעטי, למעט בעצם אנשים שיש להם כישרונות מאוד-מאוד שפתיים ויש להם יכולת לרכישת שפה מהירה, אבל אחרת. אז אנחנו נמצאים במדינת ישראל והחל משנת, משנות ה-20, בעולם בכלל אבל החל משנות ה-20 בטלטה אחרי טלטה, החל בקורונה שתקפה אותנו בתקופה הזאת ואחר כך המלחמה באוקראינה ו... בטח אוקראינה-רוסיה שהשפיעה על ישראל ולא רק.. אלוש, מגיעה, הנה. בוודאי, בוודאי שכולנו תחת המלחמה הזו, שעודנה נמשכת, ואני.. ואם היו כאלה שעלו בעקבות הילדים שלהם, הילדים שלהם מאוד-מאוד עסוקים בהשרדות כרגע והם לא כל כך פנויים בשביל לעזור להם. אז אנחנו מוצאים שהעולים בגילאים האלה, בני הגיל השלישי, העולים החדשים, מתמודדים הרבה פעמים עם בדידות מאוד גדולה, ולא תמיד יש מסגרות חברתיות. חלק, בחלק מהמקומות יש מסגרות חברתיות אבל לא כולם אוהבים לצאת וחלקם גם אולי פחות, מוצאים את עצמם שזו המסגרת שמתאימה להם. אני חושבת שהדיון הוא מאוד-מאוד חשוב, לשים את הצרכים על סדר היום, לראות את המענים הקיימים אבל גם לחשוב יצירתית מה עוד ניתן לעשות, על מנת שהאוכלוסייה הזאת תרגיש חיונית, שיש לה ערך, ערך עצמי ועוד, וגם היא יכולה לתרום ולא רק להיות נתרמת. זהו, בואו נתחיל את הדיון. יגאל, אליך.

יגאל שטיינמן:

טוב.

עינת בן יהודה:

עם החידודים, עם ההבהרות.

יגאל שטיינמן:

כן.

עינת בן יהודה:

כן.

יגאל שטיינמן:

צהריים טובים.

יהודה פרוידגר:

מה עם המספרים?

עינת בן יהודה:

הנה. יגאל.

יהודה פרוידגר:

אה, יגאל.

יגאל שטיינמן:

אז..

עינת בן יהודה:

הבטחתי שיגאל יציג את כל ה..

יגאל שטיינמן:

אז קודם כל להדגיש, אמנם רשות הקליטה יש לה מנדט לטיפול בעולים חדשים שהגדרה היא עד עשר שנים, ותק עליה. אנחנו מבינים דווקא מתוך המאפיינים המיוחדים של האוכלוסייה הזאת שהתפקוד שלהם זה אחד השירותים לרכישת השפה היא בעצם, גם כאשר הם עוברים את עשר השנים האלה, לא כל כך משתנה, כי מי שמגיע בגיל מבוגר, היכולת לקלוט ולהשתלב היא שונה לגמרי. לכן חלק מהנתונים במקביל גם ישקפו את המצב של אוכלוסייה שהיא מעל לעשר שנים, וזה ייתן תמונה קצת יותר רחבה. אבל אין ספק שבשורה התחתונה, אני כבר מגיע לסוף, שאם השירותים יהיו מתאימים לאוכלוסייה ותיקה, אז בוודאי שהעולים החדשים ימצאו את המקום שלהם שם, ובואו נתחיל.

עינת בן יהודה:

מי על המצגת?

יגאל שטיינמן:

אוקיי. אז קצת על, באמת, מה שיהודה הזכיר שנבין עם מי אנחנו עוסקים מבחינת אוכלוסייה. עולה חדש זה עד עשר שנים בארץ, יוצא אתיופיה עד 15. מבחינת ... ורשות הקליטה וזה גם המנדט שאנחנו מקבלים ממשרד העלייה והקליטה. אבל יש אוכלוסייה שהיא מעל עשר שנים כמו שאמרתי ולגמרי-לגמרי מתפקדת בדיוק כמו עולים חדשים, וזה, וכשפתחנו לפני חמש שנים שולחן עגול כאן, בעצם התייחסנו לאוכלוסייה מגל העלייה הגדול משנת 89', וזה הגדרה נוספת של תושב ותיק עולה, שכדאי שככה נשמור אותה בצד, כי שוב, אמנם הם לא בטיפול שלנו, לא בטיפול של רשות הקליטה, אבל הצרכים שלהם והמענים שהם זקוקים להם, מאוד-מאוד דומים לאלה שזקוקים להם עולים חדשים. אז להוציא אוכלוסיית מזרח העיר, הגענו למשהו כמו, לפי מידע שקיבלנו 130 אלף קשישים ארגונים בירושלים שזה 60 פלוס. ואם מפלחים אותם לאותן הקבוצות שדיברנו, אז קשישים ותיקים עולים, כלומר עלייה משנת 89', מגיע קרוב ל-30 אלף איש. וקשישים עולים חדשים עד עשר שנים בארץ שאנחנו מטפלים בהם ברשות הקליטה, קצת מעל 6,200 עולים חדשים. ובערך, בערך בממוצע, כל שנה ראינו שעד לא מזמן הגיעו בסביבות 500 איש בגיל 60 פלוס, השנה זה קצת פחות, אבל יכול להיות שגם כשנשלים את 2025, עדיין נגיע לאותם 500. אז אפשר לראות שאנחנו מדברים

על האוכלוסייה של קשישים עולים ותיקים, סדר גודל של 23 אחוז מכלל אוכלוסיית הקשישים בעיר, לא.. להוציא את מזרח העיר. קצת ככה על הפילוח מבחינת השפות, אז כשמדברים על האוכלוסייה שהיא עד, מ-89', אז הרוב, המסה הגדולה היא דוברי רוסית. לאחר מכן דוברי אנגלית, דוברי צרפתית, ודוברי ספרדית מסיימים את ההתפלגות. ואם אנחנו נגיע לעולים שהם עד עשר שנים, המגמה קצת מתהפכת, הרוב כאן זה לא דוברי רוסית, הרוב כאן זה דוברי אנגלית שהגיעו בעשר השנים האחרונות, ולאחר מכן דוברי רוסית, דוברי צרפתית במקום השלישי הקבוע ואחר כך דוברי ספרדית. מבחינת מצב משפחתי, אנחנו רואים שהרוב הם נשואים, אבל גם לא מעט יש מה שנקרא בודדים, או אפשר לקרוא להם חסרי עורף, לא מעט, וזה אוכלוסייה שדורשת התייחסות מיוחדת, במיוחד בנושא של הפנאי ונושא של התמודדות עם הבדידות וליווי, וכשמגיעים לעולים עד עשר שנים, התמונה משתנה בקצת אבל עדיין, אנחנו רואים שיש לא מעט עולים שהם לבד. מבחינת חלוקה לגילאים עד עשר שנים. הרוב הגדול מגיל 70 ומעלה. ובין 61 ל-70 אנחנו רואים כאן את ה-2,800, אז גם כן יש חלוקה כזאת. למשל, זה רלוונטי כשאנחנו מדברים על נושא של תעסוקה לאחר גיל 60. אז בסביבות שלושת אלפים איש, יכול להיות שעדיין נושא של תעסוקה רלוונטי להם, עד גיל 70 בוודאי, ואם אנחנו מדברים על תוכניות הכנה לפרישה או קליטה בתעסוקה מותאמת, אז כדאי מאוד שנחשוב גם על החבר'ה האלה, שכמו שדיברנו כאן, בלי עברית, בלי היכרות עם הממסד מספקת, וצריכים שירות מותאם. העלייה בשנה, צפי העלייה לשנה הזאת, אנחנו רואים שיש לנו כרגע עם תאריכים בדוקים כבר, לא רק תיקים פתוחים, עם תאריכים של עלייה ל-2025, יש איזה עוד 130 פלוס שצריכים להגיע. עלו מינואר 143, אז אנחנו כרגע בקצת תת-ממוצע, פחות או יותר נגיע ל-300 אבל יכול להיות שוב פעם שנראה שיש אלה שיש להם תיקים פתוחים והם כן יעשו צעדים פרקטיים, ויגיעו ונגיע גם ל-500.

לורה ורטון:

רגע, סליחה. אפשר לחזור אחורה שנייה?

יגאל שטיינמן:

בבקשה.

לורה ורטון:

מה...? לא הבנתי מה זה תיקים פתוחים.

:

יגאל שטיינמן תיקים פתוחים זה אנשים שמתעניינים בעלייה.

יהודה פרוידיגר:

... בחוץ לארץ.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

.. בחוץ לארץ, פתחו תיק ובסוכנות.

לורה ורטון:

אבל הם עוד לא פה.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

עדיין לא הגיעו.

יגאל שטיינמן:

הם עוד לא פה.

לורה ורטון:

טוב, אוקיי.

יגאל שטיינמן:

אגב, השאלה שלך מאוד מעניינת, אם הם לא פה או לא פה. כשמדובר בקשישים, בדרך כלל הם עוד לא פה. אבל צעירים,

לורה ורטון:

צעירים לפעמים מגיעים.

יגאל שטיינמן:

יכולים להיות גם כאן..

לורה ורטון:

ופותחים כאן.

יגאל שטיינמן:

כשהתיק פתוח ועדיין לא עשו עליה.

לורה ורטון:

כן, הבנתי.

עינת בן יהודה:

וגם, יכול להיות שהם פותחים תיק וגם לא עולים בסוף.

יגאל שטיינמן:

נכון.

לורה ורטון:

כן. אבל אפשר מכאן..

יגאל שטיינמן:

נכון מאוד, נכון מאוד.

עינת בן יהודה:

אין הלימה מוחלטת, בטח לא...

יגאל שטיינמן:

אם נתייחס לגילאים של ביטוח לאומי אז אפשר לראות, 62 נשים, 67 גברים, זה פחות או יותר הפריסה עד עשר שנים, והפריסה של עולים ותיקים לעלייה משנת '89. פחות או יותר זה בעצם הקהל מבחינת התייחסות של ביטוח לאומי, כן. בדרך כלל, הנשים מנצחים תמיד, גם בעלייה וגם בקליטה.

לורה ורטון:

בטח.

יגאל שטיינמן:

מבחינת המאפיינים, אז אנחנו באמת מזהים את הנושא של הבדידות, ובתיעוד של מסגרות תמיכה מצומצמות, מותאמות תרבותית ושפתית, תלות במשפחה, חוסר בעורף כלכלי, חלקם מתקיימים רק מקצבת זקנה בתוספת השלמת הכנסה. חלקם ברגע שמקבלים שקל או שניים מהפנסיה מחו"ל, אז מבטלים להם את ההשלמת הכנסה. כלומר, יש סף מסוים בביטוח לאומי שמסתכלים גם על הכנסה מחו"ל, ואז הם לא רק מאבדים את התוספת השקלית, הם מאבדים גם את כל התוספות וההנחות וההטבות מסביב.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

הנחה בארנונה.

יגאל שטיינמן:

לגמרי. שזה, לפעמים עדיף לוותר על פנסיה אבל לקבל את כל המעטפת. חסמים שפתיים, תרבותיים ובדרג גם לקבלת הזכויות ושירותים. קושי בקליטת השפה זה ידוע בגיל הזה, בכלל, הלמידה בגיל הזה היא יותר מורכבת. וגם עצם ההגירה בגיל הזה, זה פגיעות יתר, במיוחד אנשים שהם חסרי

עורף, יש, הם גם אנשים עם בעיות בריאות כרוניות, כך שיש גם לא מעט סממני סיכון שצריך לקחת, לשים עליהם לב, ולכן אנחנו מדברים על הצורך במוקדי שייכות חברתית שהם בעצם מותאמים תרבותית שפתית, שמירה על הכושרים, שמירה על רצף אמצעי קיום, מיצוי זכויות, הגנה בפני ניצול. תיווך למוסדות ומיצוי זכויות.

עדנה דרנל:

יגאל, מה זה שמירה על כושרים?

יגאל שטיינמן:

הכוונה באמת, ההתמודדות עם הנמכה הקוגניטיבית. תוכניות שמלבב.. או תוכניות אחרות. יש גם תוכניות אחרות כמו מניעת נפילות שבעצם, בדרך עקיפה שומרת צורך במענים חברתיים בשפה ובתרבות. גישה פרו-אקטיבית, זה לא שגר ושכח, זה לא שמישהו פנה, קיבל הכוונה וממשיך עם זה. צריך פה ליווי פרו-אקטיבי לראות שאנשים באמת מבינים מה צריך לעשות, עושים מה שצריך לעשות וגם התוצאה היא שבעת רצון. וגם להיות עם עין על הדופק ולזהות מצבי סיכון, מצבים מורכבים, כי אנחנו מכירים לצערנו מצבים שבהם קשישים עיריים שאין להם מסגרות תמיכה, רשתות ולא משויכים לשום מסגרת, אם חס וחלילה קורה משהו קשה מאוד אחר כך להתמודד עם התוצאות האלה, יש תוצאות מאוד עצובות.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

יגאל, אנחנו יודעים אם כמה יש אנשים שהם רווקים או אלמן, אלמנה, שאין להם קרוב משפחה?

יגאל שטיינמן:

אני לא יודע אם..

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

שמגיעים, שהם כאילו, מגיעים לבוא לגור באיזה עיר שאין להם שום קרוב משפחה?

יגאל שטיינמן:

ברזולוציה הזאת..

אלנה ז'רובסקי:

בדרך כלל לא מגיעים ככה.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

מה?

אלנה ז'רובסקי:

לא מגיעים ככה בדרך כלל.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

זה מה שאני אומר, חושב.. בדרך כלל מגיעים.. תראו, בדרך כלל מגיעים מתי שהילדים הגיעו כבר או אחות או..

יגאל שטיינמן:

לפעמים, לפעמים כן, ולפעמים לא, ולפעמים גם כשיש משפחה נדרשת התערבות של שמירה על זכויות הקשיש, כי לא תמיד היחסים שם תקינים. אנחנו גם מכירים מקרים שצריך להתערב מתוקף החוק בשביל למנוע ניצול של בני משפחה. יש כל מיני מצבים פה. לכן לפחות ברמה של ראייה רוחנית, ברגע שכן אדם הוא אלמן, גרוש, בודד, הוא מהווה מצב, קבוצת סיכון, ואם יש תמיכה מצוין, אבל עדיף ככה, להסתכל על זה בצורה של חסר עורף, וכשהייתה קורונה, גם כשיש קרובי משפחה, לא תמיד יש נגישות לאותו מקום, וכשצריך לרוץ למקלט, לא תמיד בני משפחה נמצאים ביחד שיכולים לעזור לעשות את זה, וזוכרים איזה סוג חמצן ואיזה סוג לחץ, ואיזה מכונה צריך ואיזה חשמל. אז זה בעירבון מוגבל הנושא של המשפחה, הכוונה משפחה לא גרעינית, הכוונה משפחה מורחבת, אבל כן בוודאי, איפה שזה יש זה מצוין וזה חלק מאוד-מאוד מרכזי ב.. מרשתות התמיכה. השקף הזה בעצם הוצג בשנת 2020 בשולחן עגול, כאשר ניסינו להבין את היחס בין ההיקף של הקשישים עולים ותיקים, לבין שימוש או שימוש והשתתפות במסגרות מותאמות תרבותית ושפתית. וראינו כאן באמת שהמצב היה מאוד-מאוד בעייתי, פערים מאוד-מאוד גדולים. מאז היו התפתחויות, נפתחו מועדונים, נפתחו תוכניות, אבל אני חושב שעדיין, אם אנחנו לא מסתכלים רק על האוכלוסייה של עד עשר שנים אלא אוכלוסייה של 30 אלף, יש עוד הרבה מה לעשות. מי שנמצא בדירוג מוגן, בבית גיל הזהב, אז בדרך כלל השירות בדי-אן-איי שם מותאם.

עינת בן יהודה:

בדיוק. כן.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

נכון.

יגאל שטיינמן:

מי שנמצא בקהילה זה סיפור קצת אחר וכדאי שנהיה ערים לזה ולראות איך המערכות עובדות. בתפיסה שלנו, אנחנו רואים את השותפות כאן שזה באמת נושא של הקליטה, הנושא של החברה, נושא של רווחה, שבאים וצועדים ביחד וגם נזהרים במשרדי ממשלה רלוונטיים וארגוני המגזר השלישי, שחלק מהפרויקטים כאן שיוצגו, למשל ש... תציג, זה הארגון שותף, ומשרד הקליטה שיממן פעילות קליטה קהילתית שחלק מן הסתם הקשישים נהנים מזה. ומבחינת פיתוח תפיסת

השירות, כאן המעגל של רוב השירותים שבעצם ניתנים לקשישים. ויש פה מכל טוב, ותוכניות למרותקי בית ומועדון חברתי וחוגים ופנאי, ואולפנים ותעסוקה, והכנה לטרם פרישה ומיצוי זכויות, ומניעת ניצול כלכלי, סיוע משפטי, אוריינות דיגיטלית, כושרים להתמודד עם דימנציה, מניעת נפילות, כל זה קיים, אבל כשאנחנו מדברים על אוכלוסייה שלנו או האוכלוסייה המורחבת משנת 89', רק כשבתוכניות האלה בדי-אן-איי שלהם יהיה מרכיב של התאמה תרבותית שפתית, אנחנו יכולים לישון בשקט, אחרת, יש פה פער מאוד גדול של צריכת השירות וצריכים להיות מודעים לזה. מענים מותאמים שאנחנו מכירים היום, אז כמובן שמועדונים חברתיים שפועלים בשפות, מיצוי זכויות עולים שתכף מרגריטה תציג אותם, פעילות קליטה בשכונות שעניב תציג אותה, תציג אותה במיקוד בעולים חדשים. תמיכה בקהילה יש לנו בעצם פעילות מיוחדת בעבודה עם קהילות עולים. יש פרויקט מיוחד שנקרא מרחב בין-קהילתי לקהילות דוברות רוסית בירושלים, שחלק גדול מהם זה קשישים עולים. יש פעילות עם התאחדויות עולים, של 11 כאלה פעולות בירושלים, שחלק גדול נעשה למען ולטובת אוכלוסייה של 60 פלוס. שירותים לניצולי שואה, זה לא רק מטעם העירייה אלא גם מטעם הארגונים שעוסקים בניצולי שואה ונותנים את הליווי ואת השירות שלהם. הפעלה, פיתוח והפעלה של מערך מתנדבים דוברי שפות, שבחלק הגדול מהזמן שלהם פועלים למען הקשישים, גם בליווי, גם בתיווך, גם בייזום ופעילות, וקיום אירועים. יש לנו כמובן ארגונים משותפים כמו עזרה לקשיש, OU.. ושת"פ עם משרד הקליטה בנושא של מקבצי דיור, ולנה פה אני מניח תיתן את הסקירה היותר רחבה ואיך זה עובד. עינת, אני מעביר את השרביט אליך, מבחינת הקליטה בשכונות.

עינת בן יהודה:

אוקי. בדיונים אחרים כשאנחנו מציגים את הנתונים של ההתפלגות הגילאית של העולים, אנחנו רואים שלמעלה מ-50 אחוז זה עולים צעירים, עד גיל 40. אבל, ובאמת הרבה מאוד עבודה נעשית, גם בקליטה בשכונות, במוקדי הקליטה בשכונות, גם ברשות הקליטה בכלל, עם עולים צעירים, עולים צעירים ומשפחות.

אדיר שוורץ:

ומברכים על זה כמובן.

עינת בן יהודה:

וזה חשוב ומברכים והכל.

לורה ורטון:

גם...

עינת בן יהודה:

אבל, נכון, בוודאי. אבל לפתחינו גם האתגר הזה של איך נותנים מענה לבני הגיל השלישי, עולים שמגיעים ומתמודדים עם הדברים שיגאל ציין פה עם הסוגיות, עם הקשיים, ועם הצרכים החברתיים. המענה שלנו הוא סביב הפוקוס החברתי בקליטה בשכונות, ואנחנו מנסים לעשות את זה בשיתוף פעולה עם גורמים משותפים שונים. לדוגמה, ניקח את השקף הבא, אה, זה שלי... בחרנו להביא כמה דוגמאות לעשייה שנעשית גם בשיתופי פעולה וגם לפעמים באופן עצמאי ברוממה לדוגמה. יש פרויקט נהדר שנקרא פרלמנט. יש הרבה מאוד פרלמנטים בעיר, שבעצם מעודדים קבוצות בני הגיל השלישי לשבת להיפגש, המפגש החברתי יש לו ערך מאוד-מאוד גדול, ומאוד-מאוד חשוב, להתלבש, לצאת מהבית רגע, לשבת, לפגוש אנשים ולשוחח וליצור רשת חברתית, וברוממה יש לנו דוגמה לפרלמנט כזה בשיתוף עם הרווחה.

יהודה פרוידגר:

יש לנו פרלמנט גם בצרפתית. עולים מצרפת, גיל שלישי.

עינת בן יהודה:

כן..

יהודה פרוידגר:

לא משנה.

עינת בן יהודה:

ברוממה יש דוברי אנגלית בעיקר.

יהודה פרוידגר:

כן, כן.

עינת בן יהודה:

אני לא מכירה את דוברי צרפתית. יכול להיות שזה לדוברי צרפתית אבל לא לעולים חדשים.

יהודה פרוידגר:

לא, לא ברוממה. יש לנו צרפתים עולים. לא ברוממה.

עינת בן יהודה:

אוקיי. הפוקוס של מה שאני מציגה הוא עולים עד עשר שנים בעיקרון, רובו, אוקיי? יש פה גם טיפה שונות. כמו שיגאל אמר, בעצם במנדט שלנו זה עולים עד עשר שנים. אבל אני אגיד שלמרות שהמנדט שלנו הוא עד עשר שנים, השיתופי פעולה נעשים גם אם בעצם, מי שנותן שירות לעולים דוברי שפות ותיקים, ואז הפלטפורמה להשתלבות הרבה יותר טובה. כשאתה עולה בגיל כזה ואתה

מוצא את הקבוצת שווים שלך שמדברים את אותה שפה, מבינים את אותה תרבות, יש מין תחושה רגע, הגעתי הביתה בכל זאת, והגעתי למקום שהוא מוכר וכולי. אז יש לזה ערך מאוד גדול עבורנו. בהר נוף לדוגמה, גם שוב, בשיתוף הגיל השלישי, יש פעילויות, חוגים, טיולים, חגיגה, יש מועדון חברתי שפעיל וגם אנחנו כמובן... הקליטה שותפה לו. בתלפז, דיברנו קודם על העברית. לא.. כאילו, יש צורך מאוד גדול, השפה כמובן הרבה יותר קשה לקלוט אותה אבל אנחנו מוצאים שהמסגרות שאנחנו מפעילים לתגבור עברית בגיל השלישי, הם, לצד העברית יש בעצם מועדון חברתי. בעצם נפגשים סביב העברית ומנסים ללמוד עברית ומשחקים עם העברית ורוכשים עוד מילה פה, פחות מילה שם, אבל הוא מהווה בעצם מסגרת חברתית תומכת וחשובה. ובבקעה. בבקעה קמה רשת חברתית של דוברי אנגלית, לא רק של עולים חדשים. עולים חדשים משתלבים לזה כמו כפפה, אבל של עולים ותיקים יותר שבעצם, שמתנדבים ומייצרים תכנים, פעילויות וכולי. מוקד הקליטה תומך בזה לגמרי, אבל זה פעיל על ידי מתנדבים וזה אחד הדברים היפים שקיימים, זה פשוט, הם מביאים, הם דואגים לתוכן, הם מחליטים מה מתאים להם, איזה הרצאות הם רוצים, ומתקיימת פעילות יפה וענפה.

עדנה דרנל:

המינהל הקהילתי מחבק אותם מאוד. אני יודעת שהמינהל הקהילתי,

עינת בן יהודה:

אריאל, אריאל, מנהל מוקד הקליטה. אני מציגה דברים שכאילו, יש לנו מעורבות מאוד, זאת אומרת, שאנחנו מפעילים או שותפים בהם.

עדנה דרנל:

אבל זה במינהל הקהילתי, לא?

עינת בן יהודה:

מנהלי מוקדי הקליטה יושבים במינהלים הקהילתיים.

עדנה דרנל:

נכון. אני יודעת שגם המינהל הקהילתי פה הוא.. גם מנהל תחום הגיל השלישי גם מאוד-מאוד..

עינת בן יהודה:

בשותפות של אריאל עם מנהלת הגיל השלישי, אבל זה משהו שככה מאוד חזק, מחזקים יוזמה קיימת. בעצם מחזקים את המתנדבים ואת הפעילים, ומאפשרים לי ליצור את הפלטפורמה הזאת, כן. איך זה התעורר? העברנו בעצם את הצוות שלנו השתלמות בתחום של קבוצות לעזרה עצמית ורשתות חברתיות, ועודדנו אותם לעודד עולים להקים, להשתתף ולפתח רשתות חברתיות כאלה, ובאמת, כמה נשים ותיקות שם לקחו את הכפפה, ביניהם רות אבנשטיין..

לורה ורטון:

יפה, כל הכבוד לך.

עינת בן יהודה:

כן. והיא, וזה התרומם, לאט-לאט, לאט-לאט וזה צבר תאוצה וזה, יש לזה את המומנטום שלו שבהם בעצם מתנדבים נפגשים, מתכננים פעילות, מארגנים אותה ונותנים פלטפורמה רחבה לדברים האלה. אוקיי. הצגנו פה רגע רק את קריית היובל אבל בעוד מקומות, כמו ברמות, כמו בגילה, מתקיימות מקהלות עולים. זה עולים ותיקים, זה לא עולים חדשים אבל עולים חדשים שמגיעים, משתלבים. זה משהו שהוא בתמיכה ובמימון של המשרד לעלייה וקליטה. אגב, לצד הרבה פעילויות אחרות שמשתתפות, שמתקיימות במוקדי הקליטה, המשרד משתתף איתנו במסגרת תוכניות קהילה בקהילה, אבל המקהלות האלה הן בעצם נולדו מיוזמה של המשרד לעלייה וקליטה לפני הרבה שנים. יושבת פה מישהי ומחייכת בשקט, היה לה כובע אחר פעם.

דוברת:

כן.

עינת בן יהודה:

אבל כובע אחר פעם ובעצם, אני מניחה שהיית גם שותפה למיזם הזה, איך אנחנו אומרים, זה הסיבה לקום, להתלבש, להתאפר, לצאת רגע ולהיפגש סביב שירים, חלקם שרים לא רק ברוסית, חלקם שרים בעברית ודרך זה לומדים את השפה העברית ומתחברים גם לתרבות, שירה זה גם תרבות. ובמעלה רמות, אני לא ארחיב כי יש לנו פה את יוסי ברסי, שהוא מנהל מוקד קליטה ברמות, מעלה רמות. ונולדה שם פעילות שאתה תרחיב עליה.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

עינת, איפה בית וגן פה? יש גם שם..

עינת בן יהודה:

בבית וגן קיים מועדון של ותיקות. ממש של ותיקות של סילבי דהאן.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

אה, זה לא, כן, זה לא עולי...

עדנה דרנל:

סילבי היא עובדת שלנו, של המחלקה לגיל השלישי, והיא מנהלת את המרכז.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

אבל יש גם עולים שם.

עדנה דרנל:

נכון,

עינת בן יהודה:

מגיעות.

עדנה דרנל:

מצרפת. היא בעצמה דוברת צרפתית.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

נכון.

עינת בן יהודה:

כן, אבל הוא מדבר על עולות חדשות..

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

היא לא יכולה להגיע אבל היא שלחה איזה..

יהודה פרוידגר:

הנה, זה..

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

איזה מין סרטון קטן.

יהודה פרוידגר:

היא ממש טובה.

⋮

לורה ורטון אני חושבת שזה לא סתם יוצא.. אני חושבת שממה שאני מכירה, חלק מהמסגרות הכי טובות הם בעצם עולים קולטים עולים. ועל הנייר כדי להגדיר מטרות, אז אני מבינה את הראייה של עד עשר שנים, אבל אם אפשר לנצל את העולים מלפני 30 שנה לעזור לקלוט מלפני עשר שנים, או חמש שנים, אני חושבת שזה..

יגאל שטיימן:

מבורך.

לורה ורטון:

זה מה שצריך לעשות.

ענת בן יהודה:

לכן מה שיגאל אמר קודם,

יגאל שטיינמן:

בכל התוכניות.

עינת בן יהודה:

הוא פתח בזה.

לורה ורטון:

כן.

עינת בן יהודה:

ככל שיהיו תוכניות, ולא סתם הוא הציג נתונים גם של עולים ותיקים יותר, וכדי לראות את התמונה הרחבה, כי הם בעצם, אם יהיו מסגרות טובות חברתיות שמתקיימות ובכל מיני פורמטים ועוד מעט עדנה תתייחס לאיזשהו כיוון חשיבה שלה או לאיזושהי תוכנית אסטרטגית שלה, אבל ככל שיש בעצם תוכניות, מסגרות שפעילות לאוכלוסייה של דוברי שפות...

לורה ורטון:

של דוברי שפות לא משנה מה.. לא משנה מתי הם עלו.

עינת בן יהודה:

עולים פשוט..

יגאל שטיינמן:

העולים ישתלבו שם.

עינת בן יהודה:

העולים ישתלבו שם.

לורה ורטון:

כן, כן.

עינת בן יהודה:

וזה ממש משהו שהוא כאילו..

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

עינת, עוד שאלה. והמועדון שהיא אחראית, ש... אחראית, למה, גם לא, גם לא מופיע פה ברשימה.

עינת בן יהודה:

כי הם לא משהו שאנחנו מפעילים, המחלקה לקליטה בשכונות.

עדנה דרנל:

זהו, יש עוד כמה שהם לא מפעילים ולא מופיע פה..

אפרת מינס:

את רוצה שיוסי יתייחס למה שהוא כן עושה?

עדנה דרנל:

פסגת זאב, ועוד כל מיני.

עינת בן יהודה:

בוודאי, תכף יוסי יתייחס למה שהוא עושה...

לורה ורטון:

אבל אני חושבת שזה בדיוק, בגלל זה, כי יש את הפעילות לאזרחים ותיקים, שהם במקרה דוברי שפה מסוימת, ויש את המחלקת קליטה, אז לכן אני חושבת המפגש הוא חשוב, כי יש, אפשר לשלב...

עינת בן יהודה:

צריך להגיד שעדנה ואני..

אלנה ז'רובסקי:

כן, אבל... של עינת, רק על עולים חדשים..

עינת בן יהודה:

צריך להגיד שעדנה ואני זה לא, לא מכירות מהיום, לא נפגשנו פה לראשונה.

לורה ורטון:

אני בטוחה, אני גם רואה שיש שיח, אבל זה חשוב.

עינת בן יהודה:

לא, אני אומרת, וגם ישבנו, כשעדנה נכנסה לתפקיד ישבנו ויצרנו בעצם, קודם כל נתנו איזשהו ככה את המיפוי הרחב.

עדנה דרנל:

נכון. נכון. קיבלנו תמונה רחבה..

עינת בן יהודה:

ישבנו עם יגאל, ישבנו עם סבינה בזמנו וכולי. וניסינו לראות, עדנה התעניינה, רצתה להבין רגע את התמונה הכללית של מי אוכלוסיית היעד, עשינו הפרדה גם בין העולים החדשים, וגם לעולים הוותיקים ודיברנו בדיוק על הסיפור הזה שכשיש פלטפורמה טובה מאוד של עולים ותיקים, עולים יכולים ככה להשתלב לתוך זה ולהרגיש יותר בנוח ויותר בבית. ולכן השיח הוא ככה, בין מטוטלת למה שאנחנו עושים נטו במחלקה ..

לורה ורטון:

למה שמשתלב..

עינת בן יהודה:

אבל תוך כדי שיתופי פעולה והכל, ומה שבעצם נעשה בצורה רחבה ו.. אוקיי? אז תכף יהיו התייחסויות לזה. ניתן רגע ליוסי להציג, ואז נעבור. יוסי.

יוסי ברסי:

אוקיי. שלום לכולם. וברמות זה בעצם התחיל מפרלמנט בבית קפה, תוכנית כזה ש.. לא יודע מי מימן אותו, אולי רווחה או משהו כזה.

עינת בן יהודה:

כן, הרווחה מימנה..

יוסי ברסי:

בעצם זה היה מפגש בקניון רמות של נשים עולות חדשות מצרפת, ומשם לקחו בעצם את ההובלה. עולה חדשה אחת ותיקה, ושתי עולות חדשות כאילו ממש. הם בעצם לקחו את ההובלה של הדבר

הזה. אפשר לומר שזה נראה שכאילו הם מציגים, שזה באמת משהו ענק ויפה, אבל צריך להבין שהתקציבים גם המינימליים שהם מינימליים ואין באמת מענה אמיתי לאימהות האלה, לסבתות האלה שבעצם הגיעו לכאן לארץ, ובמקרה ברמות הם באים לעזור לנכדים, לילדים, שהם יותר צעירים באו לפה, אבל אין באמת מענה, מענה אמיתי. התקציב הוא מינורי, שיתופי פעולה עם מחלקה לגיל השלישי זה לא עובד. ברמות זה גודל..

עדנה דרנל:

יש עכשיו... מנהלת תחום...

יוסי ברסי:

יש לנו רכזת אצלנו במינהל הקהילתי. התקציב השנתי שלה הוא חמש אלף שקל, כאילו, אין לי מאיפה..

עדנה דרנל:

לא, גם אצלנו התקציבים השנתיים הם..

יוסי ברסי:

הבנתי. כשהתקציב השנתי הוא חמש אלף שקל..

עדנה דרנל:

לא, אז שלנו.. אז שלנו הוא לא בשביל 100 או 200, בשביל אלפים, אז 20 אלף...

יוסי ברסי:

השכונה הכי גדולה בישראל... זה שכונת רמות..

עינת בן יהודה:

צריך לומר משהו..

יהודה פרוידגר:

... כמה מקומות.

עינת בן יהודה:

אני אומרת, תתייחס רגע למה כן קורה ולתוכנית עצמה. צריך כן לומר שהשולחן העגול הזה התכנס כי זה נושא חשוב.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

מאוד חשוב.

עינת בן יהודה:

נושא חשוב ואנחנו מנסים לחשוב ביחד, איך למנף את זה, איך לתת מענים.

יוסי ברסי:

לא, שוב פעם, שוב פעם. לא, לא, לא מאשימים חס ושלוש משהו.

עינת בן יהודה:

לא, אני יודעת, אני יודעת, אבל כן חשוב לי שתתייחס רגע..

יוסי ברסי:

התקציב הכללי ברמות הוא חמש אלף שקל שנתי, זה אומר..

אפרת מינס:

לא, אבל מה שרשום שם זה באמת העבודה היפה שנעשתה..

יוסי ברסי:

שלקשישה ברמות אין..

אפרת מינס:

יוסי, העבודה היפה שנעשתה מזה שבעצם היה איזשהו פרלמנט שישב בבית קפה ובסופו של דבר הפרויקט נגמר, אזל הכסף, ועדיין, המינהל הקהילתי קלט אותם בתוכו. כלומר, הביא את הקבוצה הזאת..

מרגריטה:

זה המטרה של הפרויקט.

יוסי ברסי:

אני יודע, אבל זה עוד לא..

יהודה פרוידיגר:

הפרויקט של הפלרמנט..

מרגריטה:

כן, מטרה..

יהודה פרוידגר:

הפרויקט של הפרלמנט זה הליווי..

אפרת מינס:

זאת הייתה עבודה תהליכית ויפה מול..

יהודה פרוידגר:

זה, הסבסוד של הפרלמנט שזה רעיון מצוין, זה ל-13 מפגשים בערך.

אלנה ז'רובסקי:

12.

יהודה פרוידגר:

אחר כך, אחר כך עוד פה ושם, ובכוונה שנוצר, נוצרת חבורה שכבר הם בעצמם... ביחד, הם ימשיכו,

יוסי ברסי:

אבל סליחה שאני אומר, סליחה שאני אומר, הוא מותאם לעולים ותיקים, יכול להיות לאנשים ישראלים שגרים פה, עולים חדשים, 13 מפגשים, לא יוצר מהם קבוצה, זה אנשים שלא יודעים ללכת למכולת ולהגיד כמה עולה קילו עגבניות. אתה מבין, כאילו?

יהודה פרוידגר:

אנחנו, תראה, נכון..

יוסי ברסי:

אז ללכת להגיד להם, בואו..

יהודה פרוידגר:

קודם כל,

יוסי ברסי:

תתחילו להפעיל לבד.

יהודה פרוידגר:

קודם כל, זה חברתי, הפרלמנט, אז שיהיה להם לדבר, שיהיה להם לספר, שיהיה להם חוויה. אנחנו מבינים את המצוקה, כאילו, יודעים שיש מצוקה ואין מספיק כסף ואין מספיק הכל, אבל בין השאר

כשאז בזמנו עשינו את השולחן העגול שאני דיברתי עם פניי שזה נכון היה לעשות, והתחלנו לעשות אותו, אני חושב שהקורונה תקעה אותו או משהו, עצרה את העבודה המשותפת, אני חושב שכדאי לחדש את השולחן העגול הזה, בגלל שבאמת מאז המחלקה של הגיל השלישי עשתה המון-המון צעדים קדימה. עוד מעט עדנה תיתן קצת סקירה על מה שאנחנו עושים עם עולים, אבל מחלקה-מחלקה עברה לעבוד בצורה הרבה-יותר מקצועית, ואנחנו עובדים לפי תוכנית של הגיונט על הזדקנות מיטבית, בארבעה תחומים. צורה, גם כל המטה וכל העבודה פה נעשית בחוסן כלכלי, בשייכות, בתרבות ובבריאות, שזה כל קבוצת אוכלוסייה, בעיקר גם כאלה של, אני לא יכול לראות את המילה הזאת, קשישים שכתובה פה..

עדנה דרנל:

נכון. אני גם רציתי להגיד.

יהודה פרוידגר:

בעיקר כל אלה מ-60 פלוס, שנמצאים, הדבר הזה עונה להם. אנחנו עובדים בעצם על פי זה, ויש לנו מענים מאוד רחבים כולל שיתופי פעולה עם כל מיני גופים וכל מיני גורמים, שוודאי שאפשר להכניס לתוך המעגל הזה, לתוך המעגלים במינהלים, גם את העולים, ולראות איפה עושים את ההתאמות, אבל ההתאמות תמיד ידרשו גם קצת כסף.

יוסי ברסי:

ודאי.

יהודה פרוידגר:

תקציב שלנו של הפעילות הוא קטן מאוד לכל המינהל, ואין לנו מספיק לעשות את זה עוד ייחוד לעוד איזה משהו לעולים, ולכן צריך מאמץ משותף ואיגום משאבים. יכול להיות שאפילו גם של רכז קהילה במינהל הקהילתי, בכלל כי גם להם יש חלק מזה, כי זה באמת בונה קהילה, זה דברים שבונים קהילה. צריך לראות את כל הגורמים במינהל שכבר גם אז דיברנו על זה, איך רותמים את כל הגורמים במינהל למען המכנה המשותף שמשותף לכולם לגבי הגיל השלישי. ובאמת לקדם איזושהי תוכנית עבודה משותפת, שבאמת תיתן מענה, כי אני חושב שבאמת הארבע הנקודות האלה, ארבעה תחומים שאנחנו עובדים איתם, הם בדיוק רלוונטיים, גם בריאות, שזה גם, בריאות זה כולל, זה כולל גם את כל הפעילויות מנע, ספורט, הרצאות, ידע, מענה, בעיקר בכל מיני תחומים של מניעת בריאות, אבל גם במקרים של דעה שנייה, כל מיני דברים שצריך כשגם קורים דברים. אם זה הנושא של תרבות אז זה להנגיש, גם לגרום להם לייצר תרבות וגם להנגיש להם הופעות, מופעים, שאנחנו מגיעים להבנות עם כל גורמי התרבות בעיר, להוזלות, למחירים מיוחדים, כך שאנחנו מציעים היצע ענק לבני הגיל השלישי, וצריך לראות איפה פה עושים את ההתאמות באמת לעולים, מבחינת שפה, מבחינת דברים כאלה. אנחנו מדברים על שייכות, כששייכות זה בין השאר גם כדי ליצור בעצם איזה שהן קבוצות שהם ייצרו לעצמם איזושהי רשת חברתית תומכת בעצמה, שזה גם

הפרלמנטים, גם עוד פעילויות של מתנדבים, שגם סטודנטים, גם סוגים אחרים של מתנדבים שמתחברים אליהם והם מחברים אותם ועוזרים להם קצת, וגם חוסן כלכלי שזה באמת אולי הדבר שממש להם חשוב, כי באמת לאנשים מעל גיל 60 כל התכנון הכלכלי שלהם להמשך חייהם, זה משהו שהוא מאוד מרכזי וחשוב ומרכיב בחששות ובדאגות, והקמנו מועצה לחוסן כלכלי שמורכבת מבנק.. מנהלי בנקים, מרואי חשבון, אנשים שעבדו ברשות המסים בתפקידים בכירים, שהם בונים מענים לצרכים שונים, כולל באמת גם לצמצום פערים דיגיטליים, שזה גם חלק מהמענה הכלכלי כי, גם לעזור להם גם להשתלב בעבודה כשיש עבודות, גם אם יש להם מה להציע, אנחנו יודעים לתת להם, לספק להם פלטפורמה ששם הם יוכלו להציע את מה שהם יכולים, ואנשים יכולים להיכנס ולהתוודע למה שיש להם להציע ואולי באמצעות זאת לייצר לעצמם הכנסות, אם זה בהדרכות, אם זה בהכוונות, אם זה בשיעורים פרטיים, אם זה בכל תחום שהם רק יכולים, יש לנו את הפלטפורמה, כשהפלטפורמה היא לא רק מידע, אלא היא גם הניהול העסקי שלה, זאת אומרת, היא גם מוציאה את.. גם יודעת לעשות את כל העסק הזה למתנדבים, אבל גם לאנשים שעושים את זה בתמורה לתשלום, פלטפורמה, מוציאה חשבונות, דואגת לכל הדיווחים, עושה את הכל בצורה מושלמת, באמת לאפשר לאנשים גם לצרוך וגם להציע, כדי לאפשר להם תוספת הכנסה או הכנסה בגיל הזה שזה כל כך חשוב, וגם כל המידע וכל הידע וכל מה שצריך וכל העזרה בתכנון עתידי, כלכלי, תכנון תקציבי, בכל הדברים האלה אנחנו מדברים בנושא של החוסן הכלכלי. ואני אומר באמת, אנחנו עושים בעשייה כל כך ברוכה, אנחנו היום נוגעים כבר בכ-40 אלף אנשים מגיל 60 ומעלה, ואנחנו בעזרת השם ישבנו עם ראש העיר לשכנע אותו שיכפיל את התקציב כדי שנגיע באמת ל-80 אלף, ואז גם יהיה יותר קל. וכמובן צריכים עזרה מכולם, יש לנו משנה ראש העיר, אני רק חבר מועצה וזה מה שאני עושה. משנה ראש העיר, בטח אם נבוא ביחד לראש העיר אחרי שנבנה איזושהי תוכנית משותפת שהיא תיתן מענה טוב, במקום איזה חמשת אלפים שקל מסכנים לתקציב, שאני מודה, אבל כשראש העיר באמת ראה את התוכנית הזאת הוא באמת התלהב, הוא באמת התלהב כי באמת לפני חמש שנים נגענו..

עדנה דרנל:

כן, אבל לא נתן את הכסף.

יהודה פרוידגר:

לפני חמש שנים נגענו באלפים בודדים, היום אנחנו באמת עוברים את ה.. מסתובבים בסביבות 40 אלף אנשים שאנחנו נוגעים בהם.

עינת בן יהודה:

האם יש לנו דרך, עדנה..

יהודה פרוידגר:

ואנחנו רוצים לחדד, באמת להציע פה, גם לקבל החלטה לחדש את השולחנות, את השולחן העגול שאפשר לצרף אליו עוד גורמים שמתעסקים בתחום, שקשורים לתחום, ואני חושב שבאחדותנו כוחנו, וזה יביא לנו באמת עוד תקציב לכל הדברים. יש לנו פה יועצת, יש לנו פה משנה, יש לנו את .. יש לנו סגן ראש עיר שגם אנגליה וגרורותיה קשורות אליו, ולורה, אנחנו יכולים כולנו לבוא איזה לובי למען, למען הנושא הזה וללחוץ ולהשפיע.

יגאל שטיינמן:

ברגע שבכל המוקדים שאמרת יישב מרכיב של כשירות תרבותית, גם העולים הוותיקים, גם העולים החדשים..

יהודה פרוידגר:

יש לנו תרבות...

יגאל שטיינמן:

כולם ייהנו מזה.

עינת בן יהודה:

כשירות תרבותית.

יהודה פרוידגר:

כשירות תרבותית, כן.

עינת בן יהודה:

הנגשה שפתית ותרבותית.

יגאל שטיינמן:

ברגע שזה יהיה שם, כולם יוכלו לקבל את השירות. כל עוד זה לא קיים שם..

עדנה דרנל:

יש, יש לנו דוברות, הרכזות שלנו, חלקן דוברות צרפתית, אנגלית, אמהרית.

יגאל שטיינמן:

לא, אין ספק שיש מקומות שדברים מתפתחים ואז..

אלנה ז'רובסקי:

הכל חוץ מברוסית, מעניין. סליחה.

עדנה דרנל:

ויש גם דוברי רוסית. גלינה, לא נכון, יש לנו. יש לנו דוברי רוסית.

יגאל שטיינמן:

סתם לדוגמה ... 60 פלוס, תוכנית יפהייה,

יהודה פרוידיגר:

נכון.

יגאל שטיינמן:

היא לא דוברת שפות. אז יש פה עשייה מדהימה..

אלנה ז'רובסקי:

כמה מדברים על זה, יגאל, אה?

יגאל שטיינמן:

כן.

אלנה ז'רובסקי:

שנים.

יגאל שטיינמן:

לגמרי. יש פה עשייה מדהימה, ברגע שהשירותים האלה, תוכניות בדי-אן-איי שלהם יישב מרכיב לכשירות תרבותית, כל הקשישים, העולים הוותיקים, כולם, החדשים, כולם יזכו.

יהודה פרוידיגר:

בסדר, אני מסכים. אני...

אלנה ז'רובסקי:

מתוך 40 אלף יש לך..

עדנה דרנל:

אני רוצה להגיד שמעבר..

יהודה פרוידיגר:

המספרים אצל עדנה.

עדנה דרנל:

קודם כל מעניין אותי לדעת אם יש לכם את השמות, טלפונים, כתובות, של כל האוכלוסייה של העולים החדשים.

עינת בן יהודה:

של עולים חדשים יש לנו אבל אין אפשרות כמובן להעביר שמות. אתם מכירים את ה..

עדנה דרנל:

לא, אבל אם אתם, אתם יכולים לשלוח הודעה..

יהודה פרוידגר:

לא חשוב, אבל אנחנו קודם נעביר דרככם מידע אליהם.

אלנה ז'רובסקי:

בטח, יש.

עדנה דרנל:

או אתם יכולים להעביר אליהם הודעה, באיזשהו אופן?

יוסי ברסי:

כן.

עינת בן יהודה:

כן.

יוסי ברסי:

וואטסאפ וכזה.

עינת בן יהודה:

כן, בוודאי.

עדנה דרנל:

מעולה.

אלנה ז'רובסקי:

תלוי איזה הודעות, כן.

עדנה דרנל:

לא, נגיד, לכל ה-6,800 כמה שיש, העולים החדשים, אתם יכולים להעביר הודעות?

עינת בן יהודה:

כל מנהל מוקד קליטה, יש לו,

עדנה דרנל:

את הרשימה?

עינת בן יהודה:

ב-CRM שלו,

עדנה דרנל:

מעולה.

עינת בן יהודה:

את, זה לא רשימה, זה כמובן הפרטים שמגיעים בצורה מאובטחת ואנחנו מחויבים בחיסיון אבל כן אפשר יהיה למצוא דרך,

עדנה דרנל:

להנגיש להם מידע..

עינת בן יהודה:

יש אס-אס-אסים בעירייה, הבעיה היא שהם לא טכנולוגיים.

עדנה דרנל:

להנגיש להם מידע על זכויות, על אירועים..

אלנה ז'רובסקי:

עושים את זה, כל מחלקה עושה את זה.

נגאל שטיינמן:

אפרופו מידע על זכויות.

עינת בן יהודה:

חלקם, חלקם לא טכנולוגיים. חלקם לא טכנולוגיים מהסיבות אולי של מכשירים כשרים וכולי וכולי,

עדנה דרנל:

אז איך אתם בקשר איתם?

יגאל שטיינמן:

אז למשל..

עינת בן יהודה:

אנחנו לא כל הזמן בקשר עם כולם.

יוסי ברסי:

אצלי לדוגמה, אצלי ברמות יש קבוצת וואטסאפ. לא כולם הם חברות שם.

אלנה ז'רובסקי:

..אנחנו בקשר עם כולם, תגידי שאנחנו בקשר עם כולם.

יוסי ברסי:

... מתקשר טלפונית לכל אחד להגיד לו יש פעילות מחר,

עדנה דרנל:

מקסים.

יוסי ברסי:

יש פעילות..

יגאל שטיינמן:

למשל בנושא של מיצוי זכויות..

יהודה פרוידגר:

עדנה, גם אם מגיעים ל-80 אחוז זה שווה לנו. מה? כל מידע שזה..

עדנה דרנל:

יש פה דאטה, אני תמיד מחפשת את הדאטה..

יהודה פרוידיגר:

יש פה דאטה, כל מידע שיש לך, נכון.. דאטה זה המפתח.

עדנה דרנל:

אני, ברגע, ברור..

יהודה פרוידיגר:

את יכולה להעביר להם והם יכולים להעביר את כל המידע שאת רוצה.

עדנה דרנל:

אז אנחנו חייבים לשבת על זה, כי יש לנו המון מה להציע להם, המון.

עינת בן יהודה:

נשמח.

עדנה דרנל:

בכל התחומים.

עינת בן יהודה:

נשמח לחדש.. קרו לנו מלחמות באמצע, קרו לנו דברים באמצע..

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

בכל השפות? עדנה, הוא בכל השפות?

עדנה דרנל:

בכל השפות. יש לנו רכזות שבאמת, גם רוסית, שלא אמרתי..

אלנה ז'רובסקי:

אני יודעת, אני יודעת.

עדנה דרנל:

יש רוסית ויש צרפתית ויש אנגלית ויש אמהרית, ואם צריך אנחנו גם יודעים לגייס, עשינו תוכנית עם, של דוברי אנגלית. תראו, אני רוצה רגע להגיד לפני, לפני זה אני רוצה להגיד, שהתפיסה שלנו כלפי הבני 60 פלוס, היא תפיסה שרואה אותם כנכס. קודם כל אנחנו לא, לא באים מהמקום..

יהודה פרוידגר:

לא נטל אלא נכס.

עדנה דרנל:

לא באים מהמקום שהם נזקקים, אלא מהמקום, אנחנו כחברה רוצים להרוויח מכם, אנחנו רוצים ליהנות מהידע שיש לכם שצברתם, מהמשמעות שאתם יכולים לתרום. קודם כל זאת הגישה, ואז במפגש שלנו איתם, פתאום הם מזהים את הכוחות שלהם. כשאנחנו שואלים אותם, ואז אני נותנת את הדוגמה של הדוברי אנגלית למשל, שכשנפגשתי עם קרן מגני הילדים והיא אמרה שהם הכניסו תוכנית לגני הילדים, כדי כבר מגן חובה ללמד אנגלית. אז אמרתי לה, ובואי תספרי לי על התוכנית. אז זה פעם בשבוע שעה. אמרתי לה, אם את חושבת שפעם בשבוע שעה את מצליחה להקנות שפה, זה לא עובד, לא מהניסיון שלי בחינוך. לפחות עוד שעה, לפחות פעמיים בשבוע, פעמיים בשבוע. ואז היא אמרה, אבל אין לי תקציב. התקציב הספיק לי לפעם בשבוע. אמרתי לה, אבל יש לי מלא דוברי אנגלית, מלא. אז היא אומרת לי, מה, את רצינית? ואם יהיו מוכנים? בואי ננסה. אני גם לא תמיד יודעת, בואי ננסה. תקשיבו, מה שקרה פה זה היה, אנחנו לא האמנו. זה הגיע לכל מיני אנשים שגם לא הבנו איך זה הגיע. יש להם את הרשתות שלהם,

עינת בן יהודה:

נכון, נכון.

עדנה דרנל:

והם, והוצפנו בעשרות מתנדבים מהגיל השלישי שרוצים להיכנס לגני ילדים וללמד אנגלית. אנחנו היינו בשוק. ועשינו ראיונות וזה לא אנשים שאתה יודע, גם היו בודדים, היו שם כמה בודדות והיו שם כמה אלמנות וכמה שהמשפחה לא בירושלים. והם אמרו שראינו אותם, שהם יכולים לתרום, זה עשה, זה הביא אותם, גם זה מה שהביא אותם. הם לא רוצים להיות במקום המסכן, הם לא רוצים להיות ברווחה. לא. איך יהודה אומר? כל זמן שהם באגף חברה אז ככה הם מתרחקים מאגף רווחה.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

רווחה.

עדנה דרנל:

וזה, הפרויקט הזה כבר, עכשיו מסתיים שנה שנייה. המתנדבים בעננים, נוצרה קבוצת שייכות, הם, אנחנו עושים להם השתלמות והם נעשו חברים אחד של השני, פשוט, והיו שם המון בודדים, המון בודדים. אבל הם.. אני אומרת שהפנייה של לפנות וזה גם מה שאנחנו היום מגבשים, איך אנחנו מייצרים עוד מסלולי התנדבות, עוד מסלולי יזמות לראות את החוזק ולא את המקום החלש ואני חושבת שזו שפה שהיא מעצימה, זו שפה שהיא מחזקת, זו שפה שנותנת כוח, וזה מה שצריך בגיל

השלישי. הם צריכים להרגיש שאמנם, הם צריכים להרגיש שהגיל הוא רק מספר, הוא לא אומר כלום לגבי היכולות שלהם, לגבי הכוחות שלהם, לגבי מה שהם יכולים לתרום, וזה מדהים מה שזה קורה. אני, תקשיבו, אני שלוש ומשהו שנים, עוד מעט וחצי, במחלקה, אנחנו פוגשים אנשים שמחים, מאושרים, שהם נהנים מכל ההיצע שאנחנו נותנים. זה ממש תענוג מה שקורה ואני אשמח שנעשה את זה גם עם העולים, גם עם העולים החדשים, גם עם הוותיקים, נעשה את זה יותר.

לורה ורטון:

וגם לרתום אותם.

עדנה דרנל:

ולרתום אותם. תקשיבו, זה, והגיעו דוברי אנגלית שלא יודעים עברית, והכנסנו אותם, בכל זאת הכנסנו אותם, לגננת שהיא מדברת אנגלית, כי באמת לא יכלו. הנה, היה ניסיון להכניס דוברת אנגלית שלא ידעה עברית לגננת שזה, לא עבד. אז אמרנו, אוקיי, למדנו. דוברת אנגלית שלא.. צריכה להיכנס עם גננת שדוברת אנגלית, וזה עובד מצוין.

יוסי ברסי:

אגב, זה עובד גם במגזר החרדי?

עינת בן יהודה:

אני רוצה לומר עדנה, בהקשר הזה,

יוסי ברסי:

כי במגזר החרדי אז בדרך כלל, הסבתות עוזרות לילדים לצאת לעבודה, או אני יודע מה? כאילו, אני פחות רואה את הקבוצה שלי יוצאת להתנדב, כאילו, יותר..

עדנה דרנל:

אז אני מכירה..

יוסי ברסי:

הם יותר עוזרים לילדים, כאילו אין להם את..

עדנה דרנל:

נכון, רגע. אז תקשיב, זה תלוי, תלוי מה ההתאמה, צריך לעשות את ההתאמות למגזר החרדי, אין ספק.

מרגריטה:

דווקא ירושלים לדוברי רוסית..

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

כן?

עדנה דרנל:

ובמשהו..

מרגריטה:

ובגדול..

עדנה דרנל:

שמעניין.. הנה, אתה יודע מה אנחנו עושים במגזר החרדי? אתה יודע במה הם מתנדבות? עכשיו זה חדש, השנה עשינו את זה, בתחום של אומנות. הם יוצרות, הם מציירות, הם עושות כל מיני פעילות של אומנות והם אחר כך מציגות תערוכה, ולטובת הקהל החרדי. זאת אומרת שהם, וזה מבחינתנו גם סוג של נתינה. את לומדת לעשות ואת אחר כך נותנת לקהילה.

יגאל שטיינמן:

אם אפשר כמה, ממש בשנייה, כדי שלא נאבד את הסדר, חצי שנייה, מרגריטה תתייחס לנושא זכויות.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

כן.. שיש לה אירוע, צריך, יש לה אירוע היום..

יגאל שטיינמן:

ממש בחצי שנייה.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

יום ירושלים לרוסים.

מרגריטה:

דוברי רוסית.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

דוברי רוסית, סליחה.

יהודה פרוידגר:

זה כמו שהנובי גוד זה באיחור, אז גם..

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

כן.

מרגריטה:

לא, לא, נובי גוד זה לא יום ירושלים, יהודה..

יהודה פרוידגר:

לא. כמו שזה הולך אחרי חג המולד, אז גם יום ירושלים של הרוסים זה אחרי.

יגאל שטיינמן:

אז מיצוי זכויות יש מערך עירוני,

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

כן.

יגאל שטיינמן:

ויש מערך עולים חדשים. אז מרגריטה יחד עם איילה בקעליטה.. מנהלות את המערך לעולים חדשים.

מרגריטה:

כן. אני באמת הולכת לתקתק מה שאני רוצה להגיד לכם. אני כן אתייחס, אני חייבת, כן, אני עבדתי תשע שנים לפני שבאתי לרשות הקליטה, עבדתי ברווחה בתור רכזת מוקד לקשיש, אז הנושא מאוד קרוב לליבי. לא דיברנו פה על הרווחה אז באמת רק בסוגריים, ההבדל הכי משמעותי בין אנשים שיש להם דירה לבין אנשים קשישים שאין להם דירה, זה שמיים וארץ. זאת אומרת, אנשים שהיו פונים לשכת הרווחה או כי היה להם באמת עניין הכלכלי והם רצו עזרה בטיפולי שיניים וכולי וכולי, אנשים שבאו כבר ורכשו את הדירה, זה היו, באמת, הם חיפשו שירותים חברתיים, ממש כמו לשכת הרווחה עם שירותים חברתיים אז זה היה הבדל ענק וזה מה ש.. ככה רציתי להגיד לגבי הרווחה. עכשיו, מיצוי זכויות. מיצוי זכויות, אנחנו עובדים כמו כל מרכז מיצוי זכויות בעיר, במזרח העיר, בדרום העיר, בצפון העיר, שיל וברשות הקליטה גם כן יש מיצוי זכויות עולים. דרך אגב, עולים, דרך אגב, אזרחים ותיקים, לפי הביטוח הלאומי נשים מגיל 62, גברים מגיל 67. אז..

יהודה פרוידגר:

אזרח ותיק נשמע יותר טוב מקשיש.

יגאל שטיינמן:

מאוד.

מרגריטה:

חד-משמעית. למרות שהייתי רכזת מוקד לקשיש.

יהודה פרוידגר:

סינור.. אנחנו עושים סינור..

אפרת מינס:

כן, אבל היום הם כבר..

יהודה פרוידגר:

סניוריטי...

אפרת מינס:

.. השתייכות..

מרגריטה:

בכל אופן, ביטוח לאומי משלמת קצבת זקנה. אז, מה שאני באה להגיד, כל מרכז מיצוי זכויות עובד על בסיס של מתנדבים. מי המתנדבים האלו? הם קשישים, זה הרבה פעמים אנשים שעבדו לצורך העניין, כמו שהמתנדבת שלי, 40 שנה בביטוח לאומי, בתפקיד מאוד גבוה, פרשה לפנסיה, באה לתרום. אנשים שעבדו, באמת בתפקידים שהם.. מהמקום של מקצועי מאוד, היום יש להם מה לתת, בדיוק מה שדיברת שזה אוצר וזה מן הסתם מה שיחודי בנו, שאנחנו נותנים שירות מותאם תרבותית ושפתית, ובשפות, ממש בשפות. זה נכון שבכל מרכז מיצוי זכויות יש מתנדבים ויש מצב שהם גם היו עולים ויכולים לתת שירות בשפה. אבל בגדול, המומחיות שלנו זה באמת כל העולם של העולים חדשים ובנוסף אנחנו נותנים מענה ברוסית, אנגלית, ספרדית/פורטוגזית ובקליטה יש קולגה שלי איילה, שהיא מפעילה בעצם אותו, כן, אותו מערך אבל..

עינת בן יהודה:

.. המספרים שלה פה? זה לא כולל את המספרים שלה.

מרגריטה:

כמובן, כן, כן.

עינת בן יהודה:

זה כולל..?

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

כולל.

עינת בן יהודה:

זה נראה לי..

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

כן, זה שיתופים.

עינת בן יהודה:

זה נראה לי לא.. כן? זה נראה לי לא...

מרגריטה:

זה רק.. קודם כל מדובר...

אפרת מינס:

60 פלוס.

מרגריטה:

כן. עכשיו, רציתי..

עינת בן יהודה:

.. שזה רוב האנשים שצורכים שירות מיצוי זכויות... בקעליטה?

עדנה דרנל:

נראה לי שזה מספרים נמוכים אבל..

מרגריטה:

אוקיי. אז..

יהודה פרוידגר:

לי מתקשרים?

מרגריטה:

אז..

יהודה פרוידגר:

עולה בא, עולה רוצה..

מרגריטה:

אז אני אענה..

יהודה פרוידגר:

.. לא יודע מה.. מגיע לי ב..

מרגריטה:

בהחלט. אבל קודם כל, כאן, אני בוודאי ביקשתי ממנה נתונים על דוברי צרפתית כי אין לי, ואנחנו עובדים במערכות שונות. עכשיו, גם רציתי נתונים כדי שתחשוו מה מתרחש בעיר. רציתי נתונים של מבט לתושב שבצעם כל מרכז מיצוי זכויות בעיר עובד במערכת של תושב.. נו, מבט לתושב. עכשיו, מה העניין? שיש להם רובריקה של עולה ויש להם גם רובריקה של אזרח ותיק, אבל נותנים שירות.

עינת בן יהודה:

אבל הם לא מחובר..

מרגריטה:

לא מתייחסים לזה, באמת שלא, זה לא משקף את המציאות. הם נותנים שירות, זה כן, מכניסים נתונים אבל לא, לא מתייחסים עכשיו מי עומד מולם. וכמובן גם אין התייחסות באיזה שפה ניתן השירות. אצלנו זה כן מאוד חשוב, אז אנחנו כן מתייחסים.

יהודה פרוידגר:

אז מי יודע את המספר שלכם? איך מגיעים אליכם?

מרגריטה:

אנחנו מאוד נגשים..

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

הפרויקטורים, הפרויקטורים יודעים את המספר..

מרגריטה:

יש לנו, אנחנו מאוד נגישים. מצד אחד, העולה יכול להגיע אלינו ישירות. יש לנו..

יהודה פרוידגר:

איך הוא מגיע? לי יש משפחה בשכונה שהגיעו זוג, בכלל הוא חוזר בתשובה, היא גיורת. הגיעו לשכונה, הגיעו לנו לבית כנסת, הם אוכלים אצלי כל איזה שבת שנייה,

מרגריטה:

כן, לא יודעים מה..

יהודה פרוידגר:

הם אוכלים אצלי. הם לא יודעים כלום.

עינת בן יהודה:

עולים חדשים?

מרגריטה:

כן.

יהודה פרוידגר:

כן. איזה מספר, איזה מספר טלפון אני אומר להם?

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

אז פרויקטור...

אלנה ז'רובסקי:

רגע, אתה לא יודע לאן לשלוח?

עינת בן יהודה:

קודם כל יש להם כתובת בשכונה.

מרגריטה:

כן.

עינת בן יהודה:

יש להם מנהל מוקד קליטה בשכונה.

יהודה פרוידיגר:

מישהו היה צריך להגיע אליהם מהשכונה, הם לא יודעים.

מרגריטה:

לא, לא. אז אני אענה..

יהודה פרוידיגר:

אם אני לא הייתי יודע, כלום הם לא היו יודעים.

עינת בן יהודה:

אנחנו נגיד כזה דבר. מהמשרד לעלייה וקליטה, אנחנו מקבלים כמו,

אלנה ז'רובסקי:

פרטים, כן.

עינת בן יהודה:

שעון כל חודש, מידע על העולים שהגיעו בחודש האחרון. אבל אם העולים האלה הגיעו קודם
לאשדוד,

יהודה פרוידיגר:

הם הגיעו באוגוסט.

עינת בן יהודה:

לאשדוד או לרמת גן..

יהודה פרוידיגר:

.. באוגוסט הם בירושלים..

עדנה דרנל:

לא מקבלים את ה..

עינת בן יהודה:

רק שנייה.

עדנה דרנל:

ועוברים לירושלים?..

עינת בן יהודה:

כשהם עוברים לירושלים, אין לנו את המידע, ואז..

אלנה ז'רובסקי:

הם צריכים לחפש לבד, וזו לא בעיה למצוא אותנו.

עינת בן יהודה:

ואז..

עדנה דרנל:

זה לא בעיה?

אלנה ז'רובסקי:

זה לא בעיה.

עינת בן יהודה:

זה לא בעיה למצוא אותנו?

אלנה ז'רובסקי:

לא, לא בעיה.

עינת בן יהודה:

עדיין יש..

אלנה ז'רובסקי:

לא בעיה.

עינת בן יהודה:

אני חושבת שעדיין יש הרבה אנשים,

עדנה דרנל:

אני גם חושבת.

עינת בן יהודה:

שהייתי מאוד-מאוד שמחה שימצאו אותנו,

עדנה דרנל:

נכון.

עינת בן יהודה:

ועוד לא מוצאים אותנו.

עדנה דרנל:

נכון, נכון.

עינת בן יהודה:

הדרך עוד ארוכה. אנחנו מחפשים לחפש אותם.

עדנה דרנל:

נכון.

עינת בן יהודה:

אנחנו מנסים ליצור קשר איתם. יוצרים קשר יזום. זה עבודה, זה עבודה והמון, מנהל מוקד קליטה הוא צריך לעשות גם פרטני, גם קהילתי, הכל, אנחנו מנסים, ועדיין לפעמים המספר לא תקין או לא השאירו מספר, כאילו, הנתונים לא מטיבים ברמה הזאת שאנחנו יכולים להגיע, לצערי, זה משהו שמעסיק אותנו הרבה זמן, למאה אחוז מ.. ולפעמים הם מקבלים טלפון והם לא מקבלים את ההקשר. או מקבלים מייל והם לא קוראים מיילים, או שהם לא מקבלים מייל. אז יש לנו בעצם פערים ביכולת להגיע למאה אחוז העולים שהגיעו..

יגאל שטיינמן:

אבל אפשר גם להיכנס העירוני באנגלית ולראות שם..

אלנה ז'רובסקי:

יש אתר גם ברוסית, אתר בצרפתית.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

או ברוסית, צרפתית.

אלנה ז'רובסקי:

נו, באמת.

יגאל שטיינמן:

או בצרפתית..

מרגריטה:

לא, אני גם אגיד לכם מבחינת המיצוי זכויות. באמת, גם, יש לנו גם פייסבוק ואינסטגרם וכולי וכולי. גם משרד קליטה נותנת את הפרטים שלנו.

יהודה פרוידגר:

מה השם שלכם? מה הם מחפשים? נכנסים לאתר של העירייה ומה מחפשים?

יגאל שטיינמן:

מיצוי זכויות עולים.

יוסי ברסי:

מיצוי זכויות עולים.

מרגריטה:

הרבה פעמים המושג מיצוי זכויות הוא לא מוכר.

יהודה פרוידגר:

אז מה? אני נכנס עכשיו לאתר של העירייה. אני מחפש, שנייה.. אני עולה חדש נכנס לאתר של העירייה בצרפתית. מה אני מקליד? אני רוצה לדעת על מיצוי זכויות הכי נורמלי ולכתוב מיצוי זכויות עולים.

עינת בן יהודה:

קליטה, עולים, של כל העולים..

מרגריטה:

אני אגיד לך מה. בתור עולה חדש מצרפת..

עינת בן יהודה:

כל המילים במנוע החיפוש שקשורים לקליטת עלייה, גם אם הוא לא תגיע למיצוי זכויות, אבל אתה תגיע לפרויקטור.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

לפרויקטור או..

עינת בן יהודה:

או אתה תגיע למנהל מוקד קליטה.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

שהם יודעים את זה.

אלנה ז'רובסקי:

יש שלושה... כמה יש ... צרפתית? ארבע.

עינת בן יהודה:

לא, באתר שלנו בעירייה..

מרגריטה:

אני מקבלת פניות..

עינת בן יהודה:

אם אני אכנס, תעשה חיפוש, אה, בגוגל סליחה, אם הוא יעשה בגוגל הוא יקבל גם... משרד קליטה,

עדנה דרנל:

משרד קליטה, הוא יכול גם לקבל..

עינת בן יהודה:

כאילו, הרעיון הוא להגיע לקצה חוט, לקצה חוט כדי לעשות את החיבורים אחד לשני.

מרגריטה:

הביטוי של מיצוי זכויות הוא לא יידע בכלל לחפש אותו.

עדנה דרנל:

נכון.

יהודה פרוידיגר:

אז בואי תגלי לנו בכל אופן איך..

מרגריטה:

אז אתה יודע מה? .. כן.

יהודה פרוידגר:

אז בואי תגיד, תגלי לנו איך מגיעים אלייך.

מרגריטה:

אז יש לנו תא קולי..

אלנה ז'רובסקי:

שמואל...

יהודה פרוידגר:

תני מספר טלפון, נו..

אלנה ז'רובסקי:

יהודה, יהודה..

מרגריטה:

תא קולי...

אלנה ז'רובסקי:

תן לה פלאפון שלי, אתה שומע?

יהודה פרוידגר:

לא, שלה אני רוצה.

מרגריטה:

אין בעיה, 02..

אלנה ז'רובסקי:

אני נותנת טלפון, היא נותנת, אבל אתה מבין הבדל? טוב, בבקשה.

יהודה פרוידגר:

..

אלנה ז'רובסקי:

שיחפשו.

עדנה דרנל:

לא, זה לא..

יגאל שטיינמן:

לא, לא, זה לא ככה. זה ממש לא ככה.

יהודה פרוידגר:

זה ממש.. טלפון של..

עינת בן יהודה:

התא קולי הזה, אתה מקליט בשפה שלך, אני רגע, עד שהיא נותנת את המספר. אתה מקליט הודעה קולית בשפתך, מזהים את זה, מפנים את זה לאותו מתנדב דובר השפה..

יגאל שטיינמן:

מתנדב שדובר את השפה והוא מושך את ההודעה.

עינת בן יהודה:

הוא מושך את ההודעה והוא חוזר אליך והוא מברר והוא מזמין אותך..

יגאל שטיינמן:

זה לא.. הרבה אבל מהדבר הזה..

אלנה ז'רובסקי:

באמת, כמו שבירושלים אין בעולם דבר כזה שאפשר... את העולה חדש, נו, באמת.

מרגריטה:

תרשום את המספר. 026578109, בכל זמן שהם ירצו באמצע הלילה כי זה תא קולי, לפי השלוש שפות, ספרדית, אנגלית, רוסית, משאירים הודעה, יחזרו אליהם, מי הולך לחזור אליהם, זה או אני או המתנדבים שלי, שהם גם קשישים, לפי השפה ויתאמו איתם ויזמינו אותם ויקבלו אותם. ומה הנושאים, ומה אנחנו כן עוזרים. אז אני ממש, משפט אחרון. ביטוח לאומי זה הנושא, קודם כל מספר אחד, פתיחת תיק אישי, אזור אישי, קצבת זקנה מיוחדת כי זה עולה, או רגילה לחוד, השלמת הכנסה, הבטחת הכנסה, מה שאתם תרצו זה זה. דבר שני, ארנונה. למה זה הייליט, ביטוח לאומי ונגיד ארנונה? זה שני דברים שאין אותם בחו"ל. זה דברים חדשים, לא יודעים מה להגיש, למה לשלם, מה זה, לא משנה מאיפה באת, מרוסיה או מספרד, מה זה ביטוח לאומי וארנונה, זה דבר חדש. אני גם אכניס פה מילה לגבי סתם ארנונה והמספרים, למה זה גבוה. אנחנו מאוד פרו-

אקטיביים, החשיבה שלנו זה להגיע לעולה עד הבית. אז אם אנחנו ראינו לפי המערכת ולפי הפניות שיש הרבה פניות לצורך העניין, בנושא של ביטוח לאומי או בארנונה ובארנונה תראו לדוברי אנגלית, אז אנחנו בשיתוף פעולה עם מחלקת ארנונה כבר שנה שלישית עושים זומים איך ממש בשפה, באנגלית וברוסית, עשינו כבר שלוש שנים ברצף חוץ מיום ארנונה שעשינו גם על עד השנה הזאת, עושים זומים..

יגאל שטיינמן:

גם על מערכת הבריאות.

מרגריטה:

גם על מערכת הבריאות אבל..

יגאל שטיינמן:

וגם דיני עבודה.

מרגריטה:

כאילו...

אלנה ז'רובסקי:

.. אבל יגאל, מה זה 129 אנגלית?

מרגריטה:

הראש שלנו, הראש שלנו זה באמת להיות גם פרו-אקטיביים, לא רק שמישהו ישאיר את ההודעה, או עובדת סוציאלית של הרווחה תעביר ... אלא גם שאנשים יבואו וישמעו וזה..

עינת בן יהודה:

... דוברי אנגלית.

אלנה ז'רובסקי:

למה זה 129?

עדנה דרנל:

כי זה, הוא הסביר הרגע.

עינת בן יהודה:

שזה 29 איש שבאו..

אפרת מינס:

100.. היא שואלת על 129.

עדנה דרנל:

היא מדברת על 129.

אלנה ז'רובסקי:

זה כמה באו? כאילו כמה באו?

מרגריטה:

כן. ארנונה היה מאוד.. הרבה..

יגאל שטיינמן:

זה אנשים שלא רק באו לקבל מידע, זה אנשים שישבו איתם, פתחו את הטופס.

מרגריטה:

יפה, אז אני אענה..

יגאל שטיינמן:

מילאו אותו, שיגרו אותו וקיבלו תשובה.

מרגריטה:

כן. אני אענה לך. באמת, בגלל שאני עושה, אני בתפקיד שלוש וחצי שנה, באמת זה היה הנושא, ובשנה הראשונה עשינו מלא סביב ארנונה, גם יום ארנונה מרוכז.

עינת בן יהודה:

ימים מרוכזים.

מרגריטה:

ולדוברי אנגלית. עכשיו, מה התברר השנה? שבאמת האנשים שכבר הגיעו והם..

אלנה ז'רובסקי:

הם מקבלים אוטומטית?

מרגריטה:

לא, לא, לא, לא.

יהודה פרוידגר:

מסבירים, מסבירים לאלה שחדשים.

מרגריטה:

זה שנה שלישית.

יגאל שטיינמן:

הם למדו.

מרגריטה:

הם כנראה למדו.

יגאל שטיינמן:

למדו איך..

מרגריטה:

אני רואה את זה מהתוצאות, מהפניות, שזה ירד, ואני מבינה שכשזה בפעם הראשונה, בפעם השנייה, היו הרבה פניות, כנראה שהם למדו להתעסק מהר מאוד.

אלנה ז'רובסקי:

האלה שמקבלים השלמת הכנסה, לא משלמים ארנונה בכלל. אוטומטית מקבלים פטור מאה אחוז. את יודעת את זה, נכון? אז בגלל זה..

מרגריטה:

גם, אבל גם לצורך העניין דוברי אנגלית.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

גם מי שמשלם למד איך עושים את זה.

מרגריטה:

כן.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

אז הוא כבר לא צריך את המוקד.

מרגריטה:

בדיוק. ומבחינת הדוברי אנגלית, הם באים כל שנה. אז כל שנה, זאת אומרת, אני באמת לומדת מהשטח. אני לא יודעת להגיד מראש מה יהיה לי. אני יכולה לחשוב מן הסתם, מה שהיה לי שנה שעברה, אבל אני מגלה שינויים. השנה באמת ירד הצורך בארנונה לדוברי רוסית.

יגאל שטיינמן:

אנחנו רק מקווים שאותם 20 אלף איש שעלו לפני 30 שנה ועדיין צריכים את המענה הזה, ימצאו אותו. זה הכל.

מרגריטה:

כן. זהו. בעיקרון מאוד מובן למה בריאות ודיני עבודה זה מאוד מינורי, אנשים פחות זה.

יהודה פרוידגר:

גם...

מרגריטה:

כן, כן. אז תודה על ההקשבה.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

תודה רבה. אלנה.

אלנה ז'רובסקי:

וואי, אני רציתי כל כך הרבה להגיד, עכשיו אין לי כוח.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

למה?

מרגריטה:

לא, תגיד, תגיד.

אלנה ז'רובסקי:

הכנתי תמונות אצלה.. כי לא עשיתי את זהו. אני אדבר קצת על הדוברי רוסית, בסדר?

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

בכיף.

אלנה ז'רובסקי:

לא בגלל שאני..

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

לא חשבתי אחרת.

אלנה ז'רובסקי:

כן, הבת שלי התחתנה דווקא עם צרפתי.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

כן, אני יודע.

אלנה ז'רובסקי:

והם בבית מדברים צרפתי. כמו שרוסים מדברים, דוברי רוסית מדברים רוסית בבית. אז אני רציתי להגיד לך שהעולים, קשישים שבאים מארצות, ממדינות ברית המועצות, הם לא מקבלים פנסיה. הם לא צרפתים שבאים, יש להם פנסיה, דירה, אלינו זה חלום, אוקיי?

אדית שוקרון:

אבל זה לא ככה היה.

אלנה ז'רובסקי:

האוכלוסייה הכי, הכי, אני עכשיו לא מדברת על המאה אחוז, יש כאלה שבאים עם כסף אבל זה מאוד מעט. הרוב אנשים באים בלי כסף, בלי ידע.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

אבל אלנה, הם לא עבדו בארצות..

אלנה ז'רובסקי:

אז מה? פוטיין לא רוצה לתת להם כסף.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

אה, גם אם הם עבדו, לא נותנים.

אלנה ז'רובסקי:

בטח כולם עבדו. מה זאת אומרת? כולם עבדו.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:
עבדו ולא מקבלים את הפנסיה.

אלנה ז'רובסקי:
לא מקבלים פנסיה והם עכשיו...

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:
לפוטין..

יגאל שטיינמן:
הם גם לא יודעים על הפרישה...

אלנה ז'רובסקי:
יש כאלה. אני עכשיו לא אכנס לשיחות..

יגאל שטיינמן:
זאת אומרת, הם מצליחים לעבוד, הם מחזיקים את העבודה גם בגיל 67.

אפרת מינס:
אז כאילו, אם הם היו..

אלנה ז'רובסקי:
אני עכשיו לא אכנס..

לורה ורטון:
רגע, בואו נקשיב.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:
בסדר, אוקיי.

אלנה ז'רובסקי:
כן. אני עכשיו לא אכנס לסיפור של אלו שבאו מברית המועצות, הם עדיין מקבלים 100 דולר..

לורה ורטון:
רגע, סליחה. לא, אי אפשר לשמוע.

אלנה ז'רובסקי:

בבקשה, תנו לי, אני מהר.

עינת בן יהודה:

קדימה.

אלנה ז'רובסקי:

כן. עכשיו, אני עוד פעם אומרת שהאוכלוסייה דוברי רוסית, היא האוכלוסייה הכי הכי חלשה. אני עדיין עומדת על זה, אוקיי? לא בגלל שאין פנסיה, בגלל שאין להם רקע יהודי כל כך גדולה .. על הגויים שמגיעים, כן. סתם. ואני מטפלת באוכלוסייה לא 60, 80 פלוס, כי התברר בזמן הקורונה, אני ... ליועצת ראש העיר בענייני עלייה וקליטה, ובשבילי אין הבדל בין עולה חדש ותיק מבוגר 80 פלוס שהוא עשר שנים בארץ, או 30 שנה בארץ, הם אותו, באותו מצב בכלל, בבחינת שפה, בבחינת הכל, אוקיי? הפוך. האלה שבאים היום הם יותר מתקדמים כאלו. האלו שלנו שהגיעו בשנות ה-90 הם כבר, כן, לא חשוב. אז אני מטפלת בכולם, טוב שאין לי הגבלה, ראש העיר לא אומר לי, את מי לטפל. אני כאילו פה עצמאית, אני יודעת, אני מחפשת את האוכלוסייה הכי חלשה שיכול להיות ואני עוזרת להם. עכשיו, על הפרלמנט אני כבר לא אדבר, יש לי שלוש קבוצות, עדנה, תודה רבה, היא עוזרת לי תמיד. אני לא אדבר על הפרלמנט, כולם כבר יודעים מה זה פרלמנט, אני רק רוצה להגיד לכם שאצלי באחת מהקבוצות הייתה חתונה.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

איזה יופי.

אלנה ז'רובסקי:

כן, כן, בחור, גבר, 98.

עינת בן יהודה:

לא נכון.

אלנה ז'רובסקי:

כן, עם בחורה 96.

עדנה דרנל:

איזה יופי.

מרגריטה:

אף פעם לא מאוחר.

אלנה ז'רובסקי:

כן. והייתי, הם כולם אלמ.. כאילו, כן. אז, זה ה.. זה מה שעשתה,

יהודה פרוידיגר:

פרלמנט.

אלנה ז'רובסקי:

פרלמנט כן. אז זה, זה הדבר הכי טוב ששמעתי, שראיתי.

עינת בן יהודה:

אוי, זה מהמם, מהמם.

אלנה ז'רובסקי:

הם ממש נפגשים, כי מה שחסר להם זה יחסים, כי רוב מהם בודדים.

עדנה דרנל:

לא פרסמתם את זה באתר? לא פרסמתם את זה באתר של העירייה?

אלנה ז'רובסקי:

לא יודעת.

יהודה פרוידיגר:

חכי, זה האירוע שהיא הולכת הערב, היא תצלם ואז..

עינת בן יהודה:

רגע, הערב את בדרך לחתונה?

עדנה דרנל:

זה יביא הרבה אנשים לפרלמנטים.

אלנה ז'רובסקי:

זה כבר היה, זה כבר היה.

עינת בן יהודה:

החתונה כבר הייתה, אוקיי.

אלנה ז'רובסקי:

כן. החתונה הייתה, היו ילדים. הגיעו מארצות הברית, מברזיל, כאילו, היו בסדר. כן, אז זה הדבר הכי טוב שיש, אני חושבת שפרלמנט צריך להמשיך, ל-12 פגישות, הם ממש יוצרות חברים והם נפגשים בשעות ערב, הולכים ביחד לסרטים, כאילו, זה דבר מאוד-מאוד יפה.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

מצוין.

אלנה ז'רובסקי:

כן. עכשיו, חגים, זה דבר הכי חשוב לדעת, כי הם לא זוכרים מה הם אכלו היום אבל הם זוכרים חנוכה גייט... הם זוכרים סוכה, הם זוכרים מצה. יש דברים שהם זוכרים מילדות שלהם, כי הרוב לא היו עושים את זה, אבל תמיד בברית המועצות עשו דברים מתחת השולחן כי היה אסור, אבל שנגיד מגיע חנוכה, הם מספרים לי על החנוכה גייט שהיו מקבלים מהאימא ואבא. וזה מאוד חשוב. עכשיו, רוב מהם בודדים, רוב מהם יש להם ילדים, יכול להיות, אבל הם בחו"ל, והם כן גרים, רוב מהם גרים בהוסטלים. אני רוצה להגיד כמה מילים על ההוסטלים. יש 11 הוסטלים בירושלים. הוסטלים ומקבצי דיור, זה לא בית אבות בכלל. הם ממש לא רוצים שאנחנו נגיד להם שזה, שהם גרים בבית אבות. והם פעם היו כולם עצמאים, היום, אחרי 30 שנה, יש כאלו שכבר עם העובדים זרים שם, עם הכיסא גל.. אבל אין מה לעשות איתם, אי אפשר לשים אותם לבית אבות בלי אישור וזהו. אז בשבילם, האפשרות היחידה לקבל משהו שמישהו יבוא להוסטל שלהם, במועדון, ויעשה איזשהו פעילות. ויש 11 הוסטלים, שלושה בפסגת זאב, אחד, שניים בארמון הנציב, בגילה, בקריית יובל, במלון ... מלון חן. אתם יודעים, כן? מה?

יהודה פרוידיגר:

.. בית שווייץ?

אלנה ז'רובסקי:

מה?

יהודה פרוידיגר:

בבית שווייץ?

אלנה ז'רובסקי:

לא, בית שווייץ זה בית אבות.

עדנה דרנל:

בית שווייץ זה משהו אחר.

אלנה ז'רובסקי:

זה בית אבות, כן. רוב האנשים שגרים שם דוברי רוסית, 90 אחוז. יש כאלו שיש, נגיד, כמה הוסטלים שנכנסים..

יהודה פרוידיגר:

ומלון חן זה גם בית אבות?

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

כן. מלון חן..

אלנה ז'רובסקי:

מלון חן. מלון חן הוא..

יגאל שטיינמן:

... יש קבוצה של דוברי ספרדית.

אלנה ז'רובסקי:

כן, יש.. אנשים אבל הם כבר..

יהודה פרוידיגר:

אבל זה בית אבות או הוסטל, מה זה?

אלנה ז'רובסקי:

הוסטל. אני מדברת רק על ההוסטלים, אני לא מדברת על בית אבות.

יוסי ברסי:

זה לעצמאים.

אלנה ז'רובסקי:

כן. הם כולם עצמאיים.

אדית שוקרון:

דוירים מוגנים כאלה.

אלנה ז'רובסקי:

מלון חן, הוסטל הכי גדול בירושלים.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

כן.

אלנה ז'רובסקי:

כי מדיפלומט העבירו לשם עוד אנשים. היום שם בטח, בסביבות 300 איש, והולך להיות בנייה שם, עוד ארבע קומות, ואז מוסיפים עוד. אני בקשר איתם. עכשיו, אני לא עושה פעילות עם, פעילות שאני רוצה. אני עושה פעילות שהם מבקשים. אני יש לי קבוצה בוואטסאפ, כל הבית, כל המדריכים, כל הרכזים, לא כל, כמעט כולם. רכזים, גם של הגיל השלישי, ואני אומרת, יש אפשרות לעשות ככה וככה, מי רוצה. ואז היא מקבלת ביקוש משטח ואז אני עושה מה שהם רוצים. מי שרוצה לעשות אירוע בשבועות, מי שרוצה בחנוכה, מי שרוצה הרצאה, מי שרוצה סיור. אני הרבה עובדת מגילה עם .. אנובסקי, כל הכבוד לה, אני פשוט, כן. אז חגים זה מאוד חשוב, חגים זה דבר שהם יודעים מילדות וזה אפשרות לרדת מהמיטה. היו מקרים שעם בית של נטאשה של חן אמרה, את רואה את האישה? היא בת 101, היא כבר שנים לא יורדת מהמיטה. הנה, היא באה והיא רוקדת כאילו, ובשבתות, כן.

⋮

פרוידגר אני רוצה להציע,

אלנה ז'רובסקי:

תן לי לסיים קו. אני עוד כמה..

יהודה פרוידגר:

לא, אבל בקשר לדבר הזה.

אלנה ז'רובסקי:

כן.

יהודה פרוידגר:

יש ש"שיניים ויש מתנדבים ... חינוך וכאלה, שהם מחפשים בעצם מקום למגורים.

עדנה דרנל:

לא נכון.

יהודה פרוידגר:

ויכול להיות שתמורת..

אלנה ז'רובסקי:

לא, לא, אסור, אסור.

יהודה פרוידגר:

למה?

אלנה ז'רובסקי:

אסור. לא נותנים. יש במלון חן, יש מקומות פנויים ושבאים עולים חדשים אני תמיד מבקשת לתת את האפשרות להיות שם לפחות שבוע, אסור, אסור.

יהודה פרוידגר:

גם ... בהתנדבות..

אלנה ז'רובסקי:

לא, לא, אסור, אסור להיכנס לשם אנשים, בהתנדבות יש לנו מספיק מתנדבים שבאים. עכשיו, אני רוצה להגיד שאצל דוברי רוסית מנטליות אחרת, הם לא נכנסים לפעילות של ישראלים. גם צרפתים..

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

וגם צרפתית.

אלנה ז'רובסקי:

כן, אין מה לעשות, מנטליות אחרת..

יגאל שטיינמן:

גם דוברי אנגלית, גם דוברי ספרדית, גם דוברי אמהרית.

עינת בן יהודה:

עולים. עולים..

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

בגיל מסוים.

עינת בן יהודה:

עולים בגיל מסוים,

יגאל שטיינמן:

גם דוברי פורטוגזית.

עינת בן יהודה:

לא מרגישים שייכים..

אלנה ז'רובסקי:

לא, אני רוצה להגיד לכם שבזמן הקורונה התברר שיש קבוצה גדולה של דוברי רוסית שלא שייכים לשום קבוצה. גם לרווחה, גם לרשות הקליטה..

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

רווחה וגם יש קליטה..

אלנה ז'רובסקי:

כן. למה זה התברר? כי גיל ריבוש התחיל לחלק מנות חמות,

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

כן.

אלנה ז'רובסקי:

ואז, כאילו יש אנשים שלא מקבלים. התחלנו לבדוק, הבינו שהם לא פנו לרווחה. מנטליות של הרוסים לא כל כך לפנות, הם מפחדים לצאת. לא חשוב. ואז אני התחלתי להבין שיש מאות אנשים שלא מקבלים שירות מכל זה, כאילו, מכל מיני הודעות, ואז התחלתי לטפל בהם, למרות שלקחתי לעצמי את החלק כי בשבילי הם עולים חדשים, אין מה לעשות. עכשיו, אני עושה פסטיבלים. אני רציתי להגיד לאלה תודה רבה, כי הרמוניה, היא פשוט שותפה שלי, נותנת לי מקום. אני עשיתי שני פסטיבלים, אחד היה פסטיבל של תחפושות של פורים.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

פורים.

אלנה ז'רובסקי:

עוד פעם, הם עשו את ה... יש לי תמונות אם אתם רוצים לראות. הם עשו את התחפושות בכוח עצמם. זה כל כך מעניין. הם עשו דברים. זה היה בהרמוניה בהיכל התרבות שלנו.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

רחוב כורש, רחוב כורש.

אלנה ז'רובסקי:

כן, כן. זה היה כל כך יפה, פחדתי שהם לא יבואו, אבל הם באו, לא סתם באו. באו עם התחפושות שעשו לבד, כאילו, היה שם הצגה, היו שם ריקודים. ועשיתי גם פסטיבל של מקהלות שעזינת דיברה. יש המון-המון מקהלות, שחלק מהם ממשרד הקליטה עדיין, נכון, אני עשר שנים הייתי יועצת שרת הקליטה לפני שהגעתי, ואז זה שם התחיל, אבל כבר הרבה, יש אצל, בהרמוניה יש, נכון? יש להקה, שיצאה מאיזושהי להקה, לא יודעת, ממקהלה, והיא שם, אלה נותנת לה מקום. זה גם היה מאוד מוצלח... אתם לא מבינים, הם היו בבמה, הם שרו, שרו שירים מילדות שלהם, צריך לראות את העיניים שלהם, זה מאוד חשוב. עכשיו, אני עושה איתם כל מיני סדנאות, כי מוטוריקה זה מאוד חשוב להם, כאילו, ואני עושה משהו מאוד קל שכולם יעשו אותו דבר כי שלא יהיה מצב שמישהו יותר טוב, משהו... יש סיורים, יש לי מכל מיני דברים, אני פשוט לא רוצה להגיד. אני רק רוצה להגיד, טוב שיש לנו ראש העיר, שמבין את הצורך, שמבין שיש אוכלוסייה שלא נכנסת לשום פעילות. למרות שיש המון פעילויות בשפה העברית, המון. אנחנו ניסינו, אני ניסיתי לחבר אותם כמה פעמים, לא מצליחים, לא. הם יושבים, אין שם תרגום, הם לא מבינים מה הולך שם. אין מה לעשות, אז אנחנו צריכים לעשות כאילו, בנפרד כל הפעילות וגם לתרגם את... וואי, כמה שנים אני שומעת את זה, שעדיין לא תרגמו בשפות. טוב שיש לנו אתרים בשפות, יש בצרפתית, יש ברוסית, יש באנגלית,

יגאל שטיינמן:

אנגלית,

אלנה ז'רובסקי:

כן, כן.

יגאל שטיינמן:

בספרדית אין.

אלנה ז'רובסקי:

בספרדית אין, בסדר, לא יצאנו כי אמרו אין מספיק, אין מספיק כמות אנשים בשביל לפתוח. כאילו, לא נתנו לנו, כן.

יגאל שטיינמן:

אבל הם כל כך צריכים את זה. הם ממש מרגישים שבגלל שהם לכאורה מיעוט, אז לא מגיע להם, אבל הם כל כך צריכים את זה בכל ..

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

כשאני הגעתי לתפקיד, לא היה, היה רק שלוש שפות.

אלנה ז'רובסקי:

נכון.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

אני ואלה..

אלנה ז'רובסקי:

נכון, אנחנו דיברנו, כן.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

הבאנו את התהליך והוספנו עוד שלוש שפות, צרפתית, רוסית ואמהרית.

אלנה ז'רובסקי:

נכון.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

אז שלב הבא שזה צריך, באמת לדאוג..

אלנה ז'רובסקי:

יש שם בצרפתית כבר בחורה שעובדת..

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

כן.

יגאל שטיינמן:

היא נמצאת? אני בדיוק היום, קיבלתי ש...

אלנה ז'רובסקי:

היא נמצאת, אתה שואל אותי?

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:
לא.. במחשבים.

דוברת:
אה, במחשבים.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:
לא ב.. במחשבים. כן. תודה רבה.

אלנה ז'רובסקי:
זהו.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:
כל הכבוד.

עדנה דרנל:
כל הכבוד.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:
כל הכבוד. עכשיו אנחנו נעבור לאדית שוקרון,

אדית שוקרון:
כן.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:
שהייתה פחות או יותר הרבה זמן ברשות הקליטה. ועכשיו היא אחראית על המועדון קפה מאפה.

אדית שוקרון:
רק שנייה.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:
יש לכם את הסרטון של גברת דהאן? כן. מיד אחרי זה ניתן שלוש, כמה דקות ולסיכום.

אדית שוקרון:
תודה. אז קודם כל, זה תמיד קשה לדבר אחרונה, אז...

עינת בן יהודה:

אבל את לא, יש עוד, יש עוד אחריך, זה בסדר.

אדית שוקרון:

זה בסדר. טוב, נעים מאוד, אני כפי שמר מרציאנו אמר, אני הייתי חלק מהצוות של רשות הקליטה. כפי שאתם שומעים, לדוברי צרפתית, פרויקטורית לדוברי צרפתית. אז אני התחלתי בפרויקט חדש באוקטובר 2023, אני יודעת שהתאריך לא נשמע כל כך טוב אבל ככה זה היה מתוכנן, להתחיל ב-8 באוקטובר. אז ככה, זה, כל הסיפור התחיל בבית קונפטר... מי שמכיר, במקום אגדתית של ה... שכונת בקעה. עמותה עזרה לקשיש מנוהל על ידי עד היום, גברת סימה זיני, אישה מדהימה. ופנו אליי קבוצה של דובר צרפתית כדי להגיד לי, לבקש ממני להכין כמה פעילויות לדוברי צרפתית של השכונה, של השכונה ליד. אני עובדת עם, בוועדה של הפרויקט שלי עם שני אנשים, אחד שהוא גריאטר בפריז והוא תמיד על הקו בין פריז לירושלים, והוא דיבר על מודל שקיים בפריז שנקרא קפה דה פסו.. מי שמכיר בשכונה... דה רוזה, מי שהיה בפריז. זה מקום שהיא גם מקום חברתי וגם מקום תרבות. אז זה בין לבין. והוא רצה, כאילו, הוא היה רגיל כבר להגיע לבית קונפטר כי זה מקום ענקי עם מלא פעילויות של, בשביל האוכלוסייה של הפנסיונרים. והוא חשב על זה, למה לא, לא נקים איזה מודל דומה, ככה שהוא עוד פעם, אנחנו מדברים על חיבור חברתי וגם מפגש, מפגש קהילתי. חשבנו על זה. אני לא אחזור על מי הם העולים שזה 25 אחוז של האוכלוסייה הכללית, הם מתמודדים עם חוסר שפה, כל הדברים נאמרו מתחילת הוועדה וזה הדברים החשובים. ומה שפחות דיברנו על זה, זה המצב של הבדידות ועוד יותר. האמת שב-8 באוקטובר כמו כולם, לא ידעתי כבר איפה אני גרה, מי אני ועם שני ילדים חיילים, אז זה לא היה פשוט. התקשרתי למארק שהוא היה, מארק כהן, דוקטור מארק כהן שהוא היה בפריז. אמרתי לו, תבוא, נעזוב הכל, לא נתחיל, לא שום כלום. אין כבר.. לא ידעתי איפה זה, הוא אמר, עוד יותר אנחנו נתחיל ועוד איך שיש צורך, אנשים.. לא ידענו לקראת מה הולכים, נכון שלא התחלנו באותו יום אבל הזזנו את זה כבר לחודש-חודשיים אחרי זה, והוא אמר, עוד יותר, בגלל ש.. כנראה שמתחיל מלחמה עוד פעם, ב-8, ב-10 באוקטובר לא ידענו מה מתחיל, ושוזה יהיה כל כך ארוך, אבל הוא אמר לי, בואי נתחיל עוד יותר שאנשים, כאילו, נשארים בודדים בבית, עם כל הקושי, של גם אי הבנת המצב אבל אי הבנת השפה גם כן, רק שתחשבו שהם היו מקבלים חדשות מצרפת, זאת אומרת,

עינת בן יהודה:

כמו בקורונה.

אדית שוקרון:

כמו בקורונה, בדיוק. אז הם ידעו דרך הרשתות, הרדיו, או הטלוויזיה בצרפתית, שזה לא קשור למה שקורה פה, ולא נדבר על זה. אז אמרו, אמרתי, טוב, ננסה, מקסימום זה לא יעבוד. התחלנו בפרויקט שנקרא קפה מאפה. אז נכון, פעם הבאה אני אביא לכם קוראסון, קוראסונים, והתחלנו

להוציא את הפעילות הראשון. התחלנו עם השיעור פילאטיס כי הוא היה קיים בכל מיני מקומות של השכונה, ואמרנו שאנחנו נשתדל להוציא זה הכי הרבה פעילויות שאנחנו יכולים. זאת אומרת, גם פעילות ספורט, גם חוג ... סליחה שזה בצרפתית אבל זה חלק מ.. ככה אתם תבינו מה הקושי של העולים כשהם רואים איזה מסמך..

עינת בן יהודה:

יפה מאוד.

יגאל שטיינמן:

יפה מאוד.

אדית שוקרון:

בעברית, זה משחק, זה משחק קטן.

עדנה דרנל:

יצאת מזה איכשהו.

אדית שוקרון:

מה?

עדנה דרנל:

יצאת מזה מצוין.

אדית שוקרון:

יצאתי מזה, כן, זהו. פעם עשיתי את זה עם בנות שירות וכתוב בשפה זרה, אני לא יודעת, אמרתי להם, תעשו קניות.. אז אנחנו השתדלנו. אז כל בוקר הקפה, הבית קפה, החלק של הבית קפה, זה לא בית קפה, זה ממש פינת קפה בתוך בית קונפרטר.. מי שמכיר, זה בקומה, קומת כניסה.

יהודה פרוידגר:

קומת כניסה, כן.

אדית שוקרון:

כן. אתה מכיר? אתה מוזמן.

יהודה פרוידגר:

בטח... שם.

אדית שוקרון:

אז כל בוקר יש מתנדבים שבאים ופותחים את המקום. זה הפך להיות ממש מקום מפגש. אני יכולה להגיד לכם שתוך שנה, שנה וחצי, עברנו מאפס ביקורים, כאילו, לא היה אף אחד וזה לא היה קיים. היום לפעמים יש שבועות שבין יום ראשון שאנחנו פותחים, ליום חמישי שאנחנו סוגרים, יש 300 אנשים שבאים, כן, כן, זה מספרים שאפילו אני לא יכולה, כאילו, אני אמרתי, וואו, אני גם אמרתי כי לכל אחד הוא מוצא את עצמו באחד מהפעילויות. הגיל הוא לא קשור, עוד פעם, מישהו דיבר על זה לפני זה, הגיל הוא לא קשור. יש לי בנות 90 שמשותפות בפילאטיס ויש לי בני 60 שקשה להם לעלות קומה אחת, יש מעלית גם בבניין, כדי להגיע למועדון גיל זהב. הגיל הוא לא קשור, אבל מה שאנחנו יודעים עכשיו בגלל שאני עובדת עם, עם הרופא מומחה דוקטור מארק כהן, הוא מומחה של מחלת האלצהיימר, אנחנו יודעים שזה, כל הפעילות החברתית הזאת, ואני לא מדברת על תהליך קליטה וזה, אבל זה מונע את ההתדרדרות.

עינת בן יהודה:

תוסיפי, מעבר בין תרבותי עוזר להתדרדרות.

אדית שוקרון:

עוזר, כן. בדיוק רציתי..

עינת בן יהודה:

עוזר להתדרדרות.

אדית שוקרון:

רציתי להגיד.

עינת בן יהודה:

כשעושים מעבר דירה כלשהו, בוודאי בגיל הזה, זה, רואים תמיד צמיחה וירידה..

אדית שוקרון:

נכון.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

נכון.

עינת בן יהודה:

אז בוודאי ובוודאי שעושים את זה גם מארץ לארץ ומתרבות לתרבות.

אדית שוקרון:

מתרבות לתרבות ומארץ די שקטה למלחמה. אז אנחנו ראינו, רואים התדרדרות, אז הקבוצה היא הבסיס של התמיכה של האנשים האלה. התמיכה חברתית, התמיכה רגשית, גם כי הקמנו איזה כמה קבוצות של עם פסיכולוגים של.. יש, יש הרבה דברים העיר, היו קבוצות של סבא-סבתא קבוצות תמיכה, עם פסיכולוגים וזה אבל לא בצרפתית, אז אנחנו הקמנו את זה, ולא ידענו שזה יעבוד כל.. כאילו ידענו, אבל עד כדי כך שאנשים היו באים, איזה שתיים-שלוש שעות לדבר וזה. וגם אפילו כשהם מגיעים, אני אתן לכם דוגמה שאתם כולכם מכירים, אפילו כשהם מגיעים ליום שישי בערב ובואו נגיד שהחיילים יצאו ובואו נגיד, הם מתחילים לדבר, אפילו עם, אני רואה גם עוד פעם עם הילדים שלי, מדברים צרפתית באופן שוטף, אבל פתאום כשמדברים על כל מה שקרה השבוע, זה יוצא אד ורק בעברית. אז מדי פעם הם פונים אל הסבא או סבתא ואומרים... זה לא עוזר, הם לא מבינים וזה. אז אנחנו עשינו הרבה, הרבה הסברים על המצב והרבה קבוצות תמיכה, וכל הפעילויות ויש, אנחנו עשינו שיתוף פעולה עם העמותה קעליטה, אז מרכז מיצוי זכויות יש להם מרכז מיצוי זכויות מאוד פעיל פה במרכז העיר של הדוברי צרפתית, אנחנו..

עדנה דרנל:

של העירייה גם, כן?

אדית שוקרון:

כן..

עינת בן יהודה:

זהו, משותף..

אדית שוקרון:

כן, משותף בין העירייה...

עינת בן יהודה:

של העירייה, זה מיזם משותף עם העירייה, נכון.

אדית שוקרון:

אני, אני גם ביקשתי כאילו, מקעליטה, מאיילה בלום וגם, איך קוראים לה? ברח לי את השם. אנחנו החלטנו שפעם בחודש המתנדב של הביטוח לאומי..

עדנה דרנל:

כן, יש שם קבלת קהל...

אדית שוקרון:

כן, שיהיה כאילו, פה בשכונה..

עינת בן יהודה:

להנגיש להם את זה, מצוין.

אדית שוקרון:

מה?

עינת בן יהודה:

להנגיש להם את זה.

אדית שוקרון:

כן, כן, זהו. אז זה בין הדברים שעשינו ככה, לא רציתי להמציא את הגלגל מחדש, אני יודעת שיש הרבה דברים שקיימים בעיר, בארץ וזה, רק להנגיש, רק להנגיש ולאפשר ולהעביר את המידע. אז גם המקום דרש מאיתנו לעשות כמה שיפוצים, אנחנו מצאנו, מצאנו איזה כמה תקציבים כי הבניין, מי שמכיר הוא היה די ישן, כאילו, בבניין מהמם, אבל בניין די ישן, אז אנחנו פתחנו לפני חודש מקום מחדש, בקומה הראשונה, גם לפני שנה אנחנו פתחנו מקום מחדש בקומת קרקע. ומפה לשם זה התוכנית השבועית שלנו, עוד פעם זה בצרפתית. כל יום וכל היום יש פעילויות, זאת אומרת שאנשים יכולים להגיע לכמה פעילות. היום הכי-הכי פעיל של השבוע זה יום רביעי. למה? כי מי שמכיר את וינסטון הסוס, מי שלא מכיר מוזמן. הוא גם..

עדנה דרנל:

וינסטון, כן.

אדית שוקרון:

כן, כן, הוא..

עדנה דרנל:

..הוא גם יש לו קבוצה ב...

יוסי ברסי:

כן, גבעת שאול.

אדית שוקרון:

כן, אז זהו, אז זה היה.

עדנה דרנל:

וגם בגבעת שאול.

אדית שוקרון:

פתחתי איתו..

עינת בן יהודה:

מה, בגבעת שאול? בגבעת שאול?

אדית שוקרון:

כן.

עדנה דרנל:

היה, היה.

עינת בן יהודה:

איפה בגבעת שאול?

אדית שוקרון:

לא, זה היה בין ...

עדנה דרנל:

הוא עבר ל.... אני חיברתי אותו.

אדית שוקרון:

כן.

עינת בן יהודה:

נכון.. ועכשיו גם לא צלח שם?

אדית שוקרון:

לא. הוא עבר, הוא עבר גם לבית... והוא פרש.. הוא בפרישה. אז כרגע אני מנהלת גם את המועדון הזה ש..

עדנה דרנל:

אז כמה? היו לו לא מעט..

אדית שוקרון:

יש כמה, יש, בערך כל שבוע מגיעים איזה 40-50 חבריה, לשיחה של שעתיים ככה עם מרצה, ו..

עינת בן יהודה:

נשמח לשתף.

אדית שוקרון:

מה?

עינת בן יהודה:

אני אשמח לשתף.

אדית שוקרון:

אני אזמין אותך.

עדנה דרנל:

איך את מגיעה?

עינת בן יהודה:

מה זה תזמיני אותי? כבר הייתי.

עדנה דרנל:

יש? את פונה, יש לך את הטלפונים?

אדית שוקרון:

אז כמה, אנחנו, קודם כל יש לי, הקמתי צוות של כמעט 25-30 מתנדבים, שהם מאוד פעילים, אנשים שהם פעילים, כפי שאמרנו, אנשים שכבר עברו את התהליך קליטה שלהם, בגיל פנסיה ורוצים כבר לתת בצרפתית. יש עוד דבר אחד שצריך להבין שאצל, אפילו אצל העולים ותיקים, ברגע שהם עוברים לגיל פנסיה, לדוגמה, את דיברת על מישוהו שהייתה כ-40 שנה בביטוח לאומי, הם אוהבים להתנדב בשפת אם שלהם, וצריך לדעת שזה מתחבר למצב הרפואי, כי יש משהו שידוע אצל הרופאים, שוכחים את השפה, כאילו, הסיפור של השפה שוכחים את השפה שישגלו הכי מאוחר... חוזרים על השפת אם, ואני רואה הרבה, כאילו, הרבה, כמה אנשים שעבדו כל החיים שלהם אך ורק

בעברית ופתאום בגיל פנסיה הם רוצים ליהנות מהצרפתית, לחזק את הצרפתית ולהתקרב לתרבות
ה..

עדנה דרנל:

חוזרים לשורשים.

אדית שוקרון:

כן, שורשים.

עינת בן יהודה:

אבל המקום הראשוני, זה המקום הראשוני,

אדית שוקרון:

כן.

עינת בן יהודה:

שורשים. אנחנו רואים את זה לא רק בקשר לגיל השלישי,

עדנה דרנל:

כן, כן.

עינת בן יהודה:

עולים בחירום, כשאתה בסטרס, אז אתה רוצה לצרוך את המידע על החירום,

עדנה דרנל:

כן, בשפה, בשפת האם.

עינת בן יהודה:

גם אם אתה יכול לתת הרצאה עכשיו בעברית,

אדית שוקרון:

כן.

עינת בן יהודה:

אתה מחפש את המידע בשפת האם שלך, להבין, להיות בטוח שאתה קולט את הדברים.

עדנה דרנל:

למרות שאני רוצה להגיד לכם ש..

אלנה ז'רובסקי:

זה לא רק בסטרס.

עדנה דרנל:

זה לא רק, זה לא רק שפתי, זה גם..

עינת בן יהודה:

אבל על אחת כמה וכמה בסטרס.. כאילו.

אדית שוקרון:

אז תקשיבו, אנחנו השתדלנו לפתוח, כאילו, לפתוח הכי הרבה פעילויות, חלק מהפעילות זה מתנדבים שמנהלים את זה, חלק מהפעילות אני גם יש לי אנשים בשכר, כי לדוגמה, בשיעורים כמו פילאטיס או חוג זיכרון וזה, זה דורש מיומנות..

אפרת מינס:

הם משלמים?

אדית שוקרון:

מה?

אפרת מינס:

הם משלמים?

אדית שוקרון:

אז הם כן משלמים, רובם משלמים, כן, וגם הם רוצים, כאילו, זה לא שהם רוצים, יש להם, עשינו, השתדלנו לעשות מחירים, מחירים סבירים, סמלי, לא סמלי לצערי, אני אשמח לעוד תקציבים כדי..

אפרת מינס:

כמה הם משלמים נגיד על פילאטיס?

אדית שוקרון:

לפילאטיס 100 שקל לחודש, לפעם בשבוע.

עינת בן יהודה:

סמלי.

אפרת מינס:

זה סמלי לגמרי.

עינת בן יהודה:

זה סמלי.

אדית שוקרון:

נכון, אבל זה לא, כאילו, זה.. אולי נדבר על שאר התקציבים אבל אם יש עוד מקורות תקציביים אנחנו נשמח, כאילו, להגיע אליהם. אז יש שקף.

עינת בן יהודה:

... אחרי זה.

אדית שוקרון:

כן, כן. אז ככה, יש שש קבוצות פילאטיס, אני לא אכנס לכל הפעילויות. אנחנו הכנסנו, אז כפי שאמרתי, מועדון גיל זהב, קבוצה ... שזה קבוצת תמיכה של אנשים שיש להם בקרבתם מישהו עם מחלה, אז זה בעיקר מחלה דמנציה או דברים כאלה, אז אנחנו..

עינת בן יהודה:

אתם מחוברים לבני משפחה מטפלים?

אדית שוקרון:

כן.

עינת בן יהודה:

בבית...

אדית שוקרון:

אה, לא, לא. אני אשמח..

לורה ורטון:

זה מצוין. בטח. זה ממש חשוב.

אדית שוקרון:

כן, אז אני אשמח.. אז פה זה ה.. קצת מה שעשינו. מה שחשוב לדעת שעשינו משהו מדהים וכבר שנתיים שאנחנו עושים. זיכרון בסלון בין-דורי. זאת אומרת שעשינו את זה, השנה המבוגרת הייתה בת 92 והצעירות הייתה בת 14, והחיבור הוא היה מדהים. אז אנחנו גם משתדלים בצרפתית ומשתדלים גם לעשות את החיבור הבין-דורי, בין כל השפות. אז, וגם חיבור עם החברה הישראלית. אני יכולה להגיד לכם שהבוקר יצאה את הקבוצה השנייה בהתנדבות בבסיס צה"ל. יש צורך היום להכין קופסאות לחיילים, והוצאנו את הקבוצה הראשונה לפני חודש, הבוקר יצאו עוד קבוצה, אוטובוס שלם של 40 אנשים, ופה זה הכי מחבר אותם, גם לארץ, הכי מחבר אותם כי יש גם מתנדבים דוברי עברית אז זה מאפשר להם לדבר גם בעברית. אני בתחילת הדרך, זאת אומרת שיש גם הרבה, בינתיים אני עובדת עם הדוברי צרפתית מכיוון שלא בגלל שאני נולדתי שם, אבל התקציב שאני קיבלתי, התקציב, רוב התקציב זה הקרן שואה מצרפת ... לשואה. והאוכלוסייה יעד שלהם זה לדוברי צרפתית, אבל רק שתדעו שהצטרפו כבר אלינו, לשיעור פילאטיס, לאולפן עברית, הרבה דוברי אנגלית גם כן שביקשו להיכנס. יש מקום להרחיב את הפעילות, יש מקום, המודל הוא פשוט מודל מוצלח, אני לא אומרת את זה, זה מודל מוצלח כי זה, כפי שאתם שומעים, בית קונפטר, זה בית, זה בית מיועד לאוכלוסייה הזאת. יש גם מעון יום למטה של, גם ש... אחד מהמעון יום שנשאר, של הזקנים שאין הרבה היום בעיר חוץ מבית קונפטר.. אז אני, כאילו, הם ביקשו ממני להציג את הפרויקט, פרויקט מדהים, לא ידעתי שתוך כזה שנה, שנה וחצי ככה אנחנו נגיע להשתתפות כזאת, אבל נשמע..

עדנה דרנל:

אני רק רוצה להוסיף על הדבר הזה, על המועדון הזה. אני הוזמנתי אליו כמה פעמים, כל פעם לא יכולתי להגיע אבל בסוף, הגעתי. אמרו לי, תבואי לדבר עם המועדון דוברי צרפתית, הרצאה בנושא נשים בצבא, בסדר? באתי לתת הרצאה של שעה..

אדית שוקרון:

כמה זמן היית?

עדנה דרנל:

שעתיים וחצי, מול קבוצה של 60-70 אנשים, חדים ביותר, עם אין-סוף שאלות, וזה היה, אנשים, הם מאוד-מאוד מתעניינים, בקיאים מאוד, וזה היה וואו. ואז נחשפתי גם לכל הפעילות הזאת שהיא מאוד-מאוד מרשימה, מאוד-מאוד-מאוד.

אדית שוקרון:

כן. בנוסף, הוזמנתי פעמיים ליריד עלייה. פעם, מהסוכנות היהודית, כאילו, פעמיים פה ולפני שבועיים-שלושה ולפני חודש וחצי בפרו, כי גם כשמגיעים ליריד העלייה יש הרבה, חינוך, כל ה...

עינת בן יהודה:

אנחנו כבר חורגים ברבע שעה מהזמן של הישיבה ו... צריכה, ו... צריכה להתייחס ולהציג את הדברים של המחלקה.

אדית שוקרון:

אוקיי, כן. אז רק שתדעו שהזמינו אותי לדבר רק עם האוכלוסייה הזאת והתעניינו, וקיבלתי הרבה אנשים. פניות.

עינת בן יהודה:

אולי לפני הסרטון רגע, פשוט, עדנה, אנחנו לא...

עדנה דרנל:

אבל יהודה, יהודה יחסית הציג מאוד יפה את המחלקה, ואני השלמתי ונראה לי צריך כמו שיהודה אמר..

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

את רוצה להוסיף משהו, עדנה?

עדנה דרנל:

לא, כרגע לא.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

לא? מצוין.

עינת בן יהודה:

לא?

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

אוקיי, אז אפשר לראות את הסרטון בבקשה?

לורה ורטון:

אני רק אגיד.. כל הכבוד על העבודה המדהימה שאת עושה ואני מקווה שיהיה החיבור בין שני גופים, כי שניכם עובדים יפה אבל בעיקר אני מכירה את הדברים ה... הקפיצה האדירה בפעילות של המחלקה, כל הכבוד.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

תודה רבה.

מתוך הסרטון:

סילבי האן:

שמי סילבי האן, רכזת הגיל השלישי,

עדנה דרנל:

הנה סילבי.

מתוך הסרטון:

סילבי האן:

מנהלת המועדון בית וגן, בבית וגן של הצרפתיות. אני צריכה לספר את ההיסטוריה של המועדון. פתחנו את המועדון לפני 13 שנה. איך פתחנו את זה? לכבוד אימא שלי זיכרונה לברכה, שהגיעה מנתניה לבית וגן, והיא הייתה בלי, בלי חברות. אז הלכתי לבקש מהמנהלת, לאיילה.. מנהלת של המינהל הקהילתי, ביקשתי ממנה לפתוח מועדון לצרפתיות. לא היה תקציב, ועבדנו די קשה כדי לקבל את התקציב, וברוך השם קיבלנו את התקציב מהמחלקה גיל השלישי של העירייה. עכשיו, המועדון פועל יום ראשון מעשר ורבע עד אחת. עשר ורבע יש להם התעמלות, ואחר כך מ-11, 11 פלוס, יש להם סדנאות, כל מיני אנשים שבאים, הם באות, הם באים לדבר על ההיסטוריה, על הבריאות, הכרת הארץ, זה יום ראשון. חוץ מזה, אנחנו עושות גם כן סיורים, טיולים וחופשים גם כן, גם בחורף וגם בקיץ. חוץ מזה יש גם פעילויות אחרות, עברית מדוברת, חוג עברית מדוברת, חוג ציור וחוג בחדר כושר. הצורך הוא גדול. אנחנו ראינו שמשביעי באוקטובר, המספר של המשתתפות גדל, ושכחתי לומר לכם שיש בין 30 ל-40 משתתפות כבר. זה אומר לנו שבאמת, יש צורך. יש גם נשים מחוץ לשכונה שמגיעות. חוץ מזה, אני רוצה לומר תודה רבה ... ובוודאי לרב מרציאנו שהוא עוזר לנו לקבל תקציבים. ובגלל שיש צורך, אנחנו באמת ראינו, רצינו להרחיב את הפעילויות, ושיהיה כל יום משהו, ובשביל לעשות את זה צריך תקציב נוסף. וזהו, אז אני, אני מחכה לכם שבאמת תעזרו לנו.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

אוקיי. רק אני רוצה שנייה. אני רק רוצה לסכם, לסכם את .. סיכום את הישיבה המאוד-מאוד חשובה, שמענו ממש את כל, קודם כל לראות את החצי כוס המלאה שברוך השם יש הרבה דברים, זה לא שאין, כמו שחשבנו בהתחלה, יש הרבה-הרבה דברים, כמובן יש תמיד עוד לעשות. תוך כדי דיברתי כבר עם יהודה וכתבתי פה שאני, אני אוהב שהדברים יהיו תכל'ס, לא רק בוועדה ויוצאים

מפה ושכחנו את הכל. בזמן הקרוב לעשות פגישה עם עדנה, יהודה, פיני ואני, לראות איך אפשר להכין את התוכנית הזו שיהודה דיבר עליה, ואם אלנה תעזור לנו גם להגיע לראש העיר, להגיש את זה, שנוכל לצרף את כל הגיל השלישי של העולים בתוך המערכת, הפלטפורמה שכבר קיימת, להשתמש בה, אם יש לנו תקציב, זה דבר ראשון. דבר שני, מאוד אהבתי מה שאדיר אמר לגבי השפות שהגיל השלישי הולך ללמד, לראות איך אפשר להגדיל את זה גם בשפות אחרות, במגזרים אחרים, בכל מיני שכונות, גם אני כתבתי את זה שאני רוצה לשבת על זה ולדבר על זה. ותוך כדי גם היה לי שני רעיונות, לראות איך.. בדרג המקצועי אפשר לעזור לנו. אני חושב שאחרי שיגאל דיבר, שיש הרבה אנשים באמת שנמצאים לבד בלי משפחה, רווקים, אלמן, אלמנה, לראות אפשר לחבר אותם לתוך, הבניין שלהם לתוך שכן, שכן שייקח על עצמו לדאוג, פעם בפעם, מדי פעם ללכת..

יהודה פרוידגר:

יש פרויקט.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

מה?

יהודה פרוידגר:

יש אבל כזה.

עינת בן יהודה:

יש...

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

אז, אבל הוא פעיל לעולים חדשים, לאותם עולים?

עינת בן יהודה:

לא, הוא לא פעיל בתחום קליטת עלייה. הוא פעיל בבניין, זה נקרא בבניין.

יהודה פרוידגר:

.. יש את זה בכל..

אפרת מינס:

זה נקרא בבניין.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

אז צריך לבדוק..

עינת בן יהודה:

צריך לחבור לפרויקט הזה.

אלנה ז'רובסקי:

על איזה פרויקט מדברים?

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

אז צריך לראות, לראות, לחבר את זה, לראות..

יהודה פרוידגר:

.. זוג צעיר שגר בבניין שיש שם זקן, שיעלו לדאוג..

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

שכל עולה שבאמת הוא מגיע לבד בלי משפחה ואין לו עוד משפחה בעיר..

דוברת:

שיהיה שכן שיכול לראות אותו.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

ששכן שמדי פעם הולך, קופץ.

יהודה פרוידגר:

קרובים-קרובים. קרובים-קרובים.

עינת בן יהודה:

קרובים-קרובים.

יהודה פרוידגר:

פרויקט קרובים-קרובים.

אלנה ז'רובסקי:

צריך גם ללמוד צעירים..

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

בדיוק. אז את זה נעשה, נעשה ישיבה על זה. עדנה?

עדנה דרנל:

כן, כן,

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

בסדר?

עדנה דרנל:

בטח.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

את איתנו בזה.

עדנה דרנל:

ברור.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

בעזרת השם.

עדנה דרנל:

בוודאי. תודה רבה.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

תודה רבה לכם, תודה רבה לכולם.

עינת בן יהודה:

תודה רבה.

יגאל שטיינמן:

תודה רבה.

שמואל מרציאנו, יו"ר הוועדה:

ואני סוגר את ועדת הקליטה מספר 5. תודה רבה.

אלנה ז'רובסקי:

תודה רבה.